

HAVER
UNIVERSITY
LIBRARY

55711

1967

156

המכון לחקר תולדות ישראל, תל אביב

ל"ה

המכון לחקר תולדות ישראל, תל אביב

המכון לחקר תולדות ישראל

ל"ה

המכון לחקר תולדות ישראל, תל אביב

המכון לחקר תולדות ישראל

ל"ה

המכון לחקר תולדות ישראל, תל אביב

ל"ה

120

1878

1878

1878

1878

1894.

ВОЗБРАТНАЯ ЛЮБОВЬ.
ВИЛЬНА. Тип. Бюры и др. Ромы.
ЖМУД. пер. содст. Ромъ № 328.

שנה תרנ"ד

ליל

הוא היום יום חמשה עשר
לחדש שבט, ויום זה
הוא יום חמשה עשר
לחדש שבט, ויום זה

הוא יום חמשה עשר
לחדש שבט, ויום זה

ליל

הוא יום חמשה עשר
לחדש שבט, ויום זה

הוא יום חמשה עשר
לחדש שבט, ויום זה

ליל

הוא יום חמשה עשר
לחדש שבט, ויום זה

ליל

Доведено цензурою Кіевъ, 1 Іюня 1893 г.

דיא מלחמה .

עס איז געוועזען תשעה באב א שיינער אונז
 פרייליכער טאג פאר דיא פאר צייטיגע חדר אינגלאך ,
 וואס זיין זינגען געזעסען דעם גאנצען טאג איינגע-
 שפארט אין דעם קליינעם פינצטערען חדר , פול
 מיט פערדארפענע לופט וואס דער אינגעל האט גע-
 קענט קוים דעם אטהעם אפציהען בפרט אין דיא
 גרויסע הייסע וואמערטעג , שוין פאר תשעה באב
 האבען זיך דיא אינגלעך פארגעברייט צו די דיעזעס
 יום טוב , זיין האבען זיך געמאכט שיינע שווערד-
 לעך פון האלץ אונז אום תשעה באב זינגען זיין גע-
 גאנגען אין א גרויסע קאמפאניע אויף דעם בית עולם
 דארטין דיא שווערדלאך אין דיא קברים אריינצו-
 שטעקען , פרי בשעת עס וועט זיין תחית המתים
 אונז דיא מתים וועלען דארפען אויפצושטעהען פון די
 קברים זאלען זיין האבען אויף וואס זיך אנצושפא-
 רען. דארטין אויפן בית עולם האבען זיי גענוג פלאטין
 געהאט זיך צושפילען , ארוםצולויפען , שפרינגען ,
 אונז זיך גאנצאנען , אונז ווער האט זיין געקענט אפ-

ווערען

צי"ל

ווערען דערפון ? דאס איז דאך געוועזען די איינציגע
שטיקל ערד וואס דיא אידען האבען געמענט קויפען
און דאס איז געוועזען זייער אייביגע נחלה , דען
דאמאלס האבען דיא אידען קיין ערד נישט געטארט
האבען , אבער אויף דיזע קליינע אונשולדיגע פרייד
איז דיא אינגלאך געשטערט געווארען , דען פון
יענער זייט פארקאן פון בית עולם האבען זיך פער-
זאממעלט א באנדע פון פעכעל קינדער און האבען
אויף זייא געווארפען מיט שטיינער , דיא אינגלאך
האבען אבער זייער מוטה נישט פערלאהרען, אזו וויא
העלדען זיינען זייא אריבער געשפרונגען איבער דעם
פארקאן און האבען ארעכטע מלחמה געפיהרט מיט
זייערע פיינד וואס האבען זייער פרייד און פערנע-
גיגען געשטערט .

נאר איינער פון די אידישע קינדער א בלאסער
שלאנקער אינגעל איז געשטאנען פון וויטען און
האט זיך גיט געמישט גיט אין דער פריהערדיגע
שחמה און גיט אין דער איצטיגער מלחמה , ער איז
אפילו אויף אריבערגעשפרונגען דעם פארקאן צווא
זעהען וואס דער סוף פון דיעזער מלחמה וועט זיין ,
אבער אזא וויא אלע מאל טרעפט גראד דער אינגליק
דעם אונשולדיגען אזא איז דא אויף געוועזען , א

שפיציגער שטיין איז געפליגען פון דיא פריסטליכע
פעפעלקינדער און האט געטראפן אקוראט דיעזעס
אינגעל אין קאפ און א טייך פון בלוט האט זיך גע-
גאסען און אויפהערונג ביז ער איז געפאלען אן מאכט
אויף דער ערד, נאטירליך איז קיינער פון דיא קינדער
נישט צו געגאנגען זעהען וואס איז, ווייל יעדער
האט מורא געהאט פאר זיך און האבען אלע גימאכט
פליטה, ער איז געביך אלליין געבליבען ליגען און דאס
בלוט האט זיך געגאסען, ער וואלט געוויס טויט גע-
בליבען ווען גיט א פריסטעניונגע וואס איז אויך גע-
זעזען בייא דער מלחמה און האט זיך גיט געמישט
אין דער גאנצער וואך איז צוגעלאפען שנעל צו
יעקעוויל (אזוא האט דער אידישער אינגל געהייסן),
האט אפגעווישט מיט זיין טיכל דאס בלוט פון פנים
האט אים גענומן אויפן פלייצע און האט אים אנועק-
געטראגען צו זיין מוטער אין שטיבל וואס איז גע-
שטאנען גיט ווייט פון בית עולם, וויא דיא מוטער
האט אונגעקוקט יעקעוויל אין פנים האט זי געגעבן
א געשריין "גאט אין הימל, דאס איז דאך דער
קליינער יאקאב דער זון פון דער גוטע בראווע
וואלדענדלערין דאס איינציגע קינד פון אונזערע וואל-
טהעטערן". זי האט שנעל אפגעוואשן די בלוטיגע

שטעללין מיט עסיג, האט אים געגעבען צו שטעקען
 פון א פלעשל און האט באלד גשיקט נאך דעם דאקטאר,
 אז דער דאקטאר האט אלץ אין ארדענונג געבראכט דיא
 וואונדע גוט ארוםגעבונדען און אים אין ווייכע פעט-
 געוואנד אריינגעלייגט האט זי א גענומען איר טויף האט
 זיך איינגעהילט און איז געגאנגען צו דעם אינגילס
 מוטער איהר פארזיכטיג מודיע צו זיין וואס עס איז
 געשעהען. דיא וואונד איז אפילו גיט געוועזען גע-
 פעהרלעך, נאר ווייל עס איז פיל בלוט אפגעגאנגען
 און דער דאקטער איז געקומען א ביסעל צווא שפעט,
 דערצו איז יעקעוויל געוועזען א שוואך קינד איז ער
 דורך דעם אלעם אריינגעפאלען אין אפיכער, און עס
 איז גיט מעגלעך געוועזען אים איבערצובראנגען אין
 דער שטאט אין דער מוטערס וואהונג, דיא מוטער
 האט זיך געמוזט ענטשליסען איהר איינציגען קינד
 איבערצולאזען בייא דער פריסטליכע אלמנה ביו ער
 וועט בעסער ווערען, דיע פריסטין איז געוועזען א
 טיכמאכערין און פלעגט צו האנדלען מיט יעקעווילס
 מוטער, זי האט בייא איר וואל געקויפט, אפער
 אויסער דיעס איז דיא אלמנה געוועזען זעהר צוגע-
 בונדען צו דער אידישע פרויא, און איר הארץ
 איז געוועזען פיל דאנקבארקייט געגען איהר, דיא

צוגל

נעשיכטע

געשיכטע איז אזא געוועזען, דער מאן פון דער
 פריסטליכע אלמנה איז געוועזען א טוכמאכער,
 זעהר פלייסיק אין דער ארבייט און לשפארזאם, ער
 האט דיא הייזל אפגעקויפט פאר א געוויסע סומע
 געלד צו צאהלען אין באטעם, ער האט אויך גע-
 היט צו צאהלען פינקטלאך צום טערמין, דען ער
 האט פיל ארבייט געהאט און האט גוט פערדינט,
 איינמאל איז ער געפאהרען מיט זיינע סחורה אויף
 א יריד, דיא וועג איז געוועזען שלעכט און גלויטציג,
 האט זיך געטראפען דאס דר וואגען האט געהאלטן
 זיך אויסצוקעהרען אין א גראפען, דער טוכערמאכער
 האט געשווינד דעם וואגען אונטערגעשפארט ער
 זאל גיט אנידערפאלען אפער דער וואגען איז געווען
 צו א שווער, דער טוכמאכער איז אנידערגעפאלען און
 דער וואגען אויף זיין הארץ, עס האט אים שרעקליך
 צוגעדריקט אז א שטרוים פלוט איז ארויסגעגאסען
 דורך דעם מויל און איז פגמט מויט געפליבען, מען
 האט אים געפראכט נאך הויזע, האט דארויף נאך
 אייניגע טעג געלעבט און איז געשטארבען, דיא
 פרויא האט זיך איינגליקליך געפיהלט, נאר זיא איז
 געוועזען א גרויסע בריה האט זיא דיא פאפריק
 ווייטער געפיהרט און מעגלשען האבן אויף איר רחמנות

געהאט און האבען איהר דעמאָעלפֿיגען קרעדיט גגע-
 בען אזוא וויא בייא דעם מאַנס לעבען, זיא האט
 איהר פאבריק גיט שלעכט געפיהרט, גאר איהר
 איינציגער זון יאהאן זעהר א פעהיגער יונג און האט
 האפפֿענונג געהאט אז פון אים זאל אַוויכטיגער
 מענש ארויסוואַקסען, האט געמוזט זיין שטודירען
 אוועקוואַרפֿען און העלפֿען דער מוטער אין געשעפט,
 און דאך איז דאס געשעפט גיט אזוא גלענצענדיג
 געוועזען וויא בייא דעם מאַנס לעבען, זיא האט
 אפילו איר הוינה פֿערדיגט אָבער זיא ראטעס וואס
 זיא האט געדארפֿט צאהלען וואס איר מאן איז גאך
 אויף דער הייזל שולדיג געבליבען האט זיא בֿשום
 אופן גיט געקענט צאהלען, אָבער דער בעל חוב
 איז געוועזען זעהר א שלעכטער פֿעל דָכר און האט
 בֿשום אופן גיט געוואלט ווארטען, ער האט דערפֿייא
 זיין אינטערעסע געהאט, ווייל ער האט געווארפֿען
 זיין אויג אויף דער שטייביל וואס זיא האט איצט
 אויסגעזעהען וויא א פאלאץ געגען פֿריהער און האט
 איינפֿאך גערעכענט פון דער אַרעמער אלמנה זיא
 הייזל צו צוגעהערען, זיא האט זיך גיט געקענט
 העלפֿען, זיא איז געגאנגען צוא אירע פֿעקאנטע
 און פֿריינד פֿעטען זייא דאס זייא זאלען איר העלפֿען

אָפּער וועמען איז אָנגעגאנגען דיא לאגע פון דער
אַרעמע אלמנה, נאר ווען דיא נויט איז אס
העכסטען שיקט גאט זיינע הילפע. דיא אַרעמע
אלמנה איז געקומען צו א יהודית דיא וואלעהענדלערען
דיא מוטער פון יעקעוולען אונ האט איר דערציילט
איהרע לאגע, יהודית איז אויך געוועזען אגע-
פּרויבטע אלמנה, זיא האט גוט געשפּירט דיא צרות
פון דער טויבמאכערען אונ האט פון איר פינדיל
ארויס גענומען דיא גאנצע סוממע וואס דיא
טויבמאכערען האט געדארפט צופעצאהלען איהר
בעל חוב אונ האט איר דאס געגעבען, זיא האט
איר דערמיט פשוט מחיה געוועזען, דערפאר איז די
טויבמאכערען שטענדיג דאנקבאר געוועזען אונ וואלט
פאר איהר געגאנגען אין פייער אונ אין וואסער,
איצטער האט זיא געהאט דיא געלעגענהייט איהר
אפצוידענן, זיא האט זיך פשוט מקריב געוועזען פאר
יעקעוועל, זיא מיט איר זון יאהאן זיינען גאנצע געכט
אויף געוועזען אונ האבען דעם קראנקען אפגעהיט
נאך מער וויא א זיינען קינד, זיא האט די פאפריק
איינגעשטעלט, דיא מענשען אפגעזאגט פרי וויא
זאלען ניט שטערען דיא מנוחה פון דעם קינד, בפּרט
אז יהודית האט זיין צוגעזאגט אז זיא וועט דיא

מוֹשָׁעֵר מִיט דָּעם ווּן גַּעמָען צוּא זיך , דיא אַלמָנָה
וועט זיך בַּעשְׁעפֿטיגֶען מִיט איהרע הויז=
אַרבייט אונג יאהאן וועט קענען ווייטער שטודירען
איז זייער שמוחה געווען זעהר גרויס , ווייל יאהאן
האט זיך וויעדער געזעהען נאָהענט צו זיין ציעל וואס
ער האט דארף אזא לאנג געהאפט :

יעקעוועל איז ביסלאך ווייס געגעזיגד געווארען
אונג זיינע פוזות האבען זיך צוּא אים צוריקגעקערט ,
יעקעוועל איז נאך געלעגען אין פעסט אונג יאהאן
איז געפֿען אים געזעסען אונג האט געלעזען אין זיינע
ביכער וואס ער האט זיך אזא לאנג אין רוה גע=
לאזען , איצט אז דיא תקנה איז אין אים ווידער
וואכעדיג געווארען אז ער וועט קומען צוּא זיין ציעל ,
האט ער זיך געווארפֿען מִיט גרויס פֿלייס אויף זיינע
ביכער אונג האט געלערענט מִיט גרויס חשק בִּפְרֵט
אז ער האט געוואלט זיך פֿאַרברייטן צום גימנאזיום
אין אַהעכערע קלאס , אָבער יעקעוועל איז געלעגן
אין פעט אונגרוהיג פון לאנגווייל , ער איז גישט
געוואהנט געוועזען אזא צוּא ליגען אונג גיט צו מאן ,
אונג זיינע חברים פון דער ישיבה זיינען זעלסטען צוּא
אים געקומען אויף בעזוך , דער דאקטאר האט
אים אויף פֿערבאמטע אז ער מאר זיך גיט אַנטפֿרייג=

גען עפעס צוא לערנען שווערע זאכען, און ווייל זיינע
 באנדע קענטשאפט איז בעשטאנען אין תנ"ך און
 גמרא וואס דאס שטרענגט זעהר אן א קראנקען האט
 ער קיין בעשעפטיגונג נישט געהאט און דאס האט
 אים זעהר געפלאגט, אבער יאהאן האט דערצו
 אויך געפונען א מיטעל, ער האט אנגעהויבען פאר צו
 לייענען פון זיינע ביכער אזעלכע זיינע און אנצו-
 הענדע זאכען אז יעקעוועל האט זיך דערפריי גוט
 פערנויילט און האט זיך פערנגיגט הערענדיג דיא
 וואונדערליכע זאכען וואס יאהאן האט אים פארגע-
 לעזען פון פערשיעדענע פעלקער, פון חיות, פון דר
 וועלטגעשיכטע און נאך פון אזעלכע זאכן ווס יעקעוועל
 האט דרפון קיין בעגריף נישט געהאט און האט דאס
 קיינמאל נישט געהערט, ער האט נישט אויפגעהערט
 קשיות און שאלות צוא פרעגען נאך דעם חדר
 מאגיר, אבער מאנקע זיינע שאלות זיינען אויך גע-
 וועזען גוט און וויכטיג, וויא פון א גמרא קעפעל,
 און יאהאן האט בייא זיינע שפיציגע שאלות פער-
 געניגען געהאט, ער האט אבער פון יעקעוועל אויך
 פיל געלערענט, יעקעוועל האט אים מיט א זיינע
 שפראכע ערצעהלט דיא אלע געשיכטען פון תנ"ך
 און פון גמרא און דינע געשיכטען און בילדער האבען

אשטארקען איינדרוק געמאכט אויף דעם קלוגען
יאהאן, און אזוי האבען זיין איינער פון דעם
אנדערען געלערנט און זייער פערשטאנד אויסגעפילדעט,
בפרט אז יאהאן מיט דער מוטער זיינען אריינגע-
צויגען אין דער אידישע גאס ביים יעקעוועלס מוטער
האפען זיין דיא בעסטע געלעגנהייט געהאט איינער
דעם אנדערען צו אונטערריכטען און זיינע אויגען צו
עפֿן אין אזעלכע זאכן וואס אים איז גיווען אונטעקאנט.
דיא פֿריסטליכע פֿרוי האט איר הייזל מיט דעם
גארטן פֿערדונגען און איז אריינגעצויגען אין דיא
וואהנונג פון דער אידישע פֿרוי, זי האט דארטן
פֿערטראטען דיא שטעל פון א אויפֿגעהערין און
א זאמלערען פון דיא פֿערשידענע סחורה, יאהאן
איז אריין אין גימנאזיום און האט פֿלייסנדיג שטודירט,
יעקעוועל איז געגאנגען וויא פֿריהער אין דיא ישיבה
צווא הערען דעם שיעור, אפֿער דיא צוויי חברים
האבען גיט אויפֿגעהערט זייער אונטערריכט ווייטער
צווא טרייבען, זיין האבען אָנגעפֿאנגען איצטער
פֿראקטיש צווא האנדלען, יאהאן האט יעקעוועל גע-
לערענט לעזען און שרייבען דייטש און לאטיין, און
יעקעוועל האט אים אונטערריכטעט אין לשון הקדש,
אז זיין האבען שוין ביידע געקענט לעזען האט
יעקעוועל

יעקעוועל אים אָנגעפאנגען צופערטייטשען פון אָנפאנג
 חומש, גאטירליך באלד מיט דיא ערקלעהרונגען פון
 רש"י וואס דאמאלס איז אזא דיא מאדע געוועזען,
 אונ אויף יאהאנס געמיטה האפען דיזע ערקלעהרונגען
 א שטארקען איינדרוק געמאכט, יאהאן האט ווידער
 אָנגעפאנגען צוא אונטערריכטען זיין חבר אין דיא
 לאטיינישע קלאססיקער אונ יעקעוועל האט דארין גע-
 פונען א שיינע אפענע וועלט פיל פאעזיא אונ ער-
 האפענע בענריפע פרעכטיגע מליצות אונ בילדער
 וואס האפען זיינע אויגען געעפנט.

זייער שטודיום איז געוועזען בסוד קיינער אין
 דיא אידישע גאס האט דערפון נישט געוואוסט נאר די
 צוויי מוסטרים יהודית אונ די טויכמאכערן אונ זיי האט דאס
 ווייניג געקומערט, דען יהודית איז געוועזן געוואהנט צו
 זעהען אין איהרע פאמיליע געבילדעטע מענשען, איר
 פאטער איז געוועזען א גרויסער למדן אונ אויך א
 גרויסער קענער אונ ווער רעמ שוין פון איר מאן ר'
 פייטל עזיו השלום, ער איז געוועזען מיט זיין תורה
 אונ חכמה בעריהמט אז מען האט אויף אים געזאגט
 אז ער קען זיין א רב אין דער גרעסטער שטאט דורך
 זיינע לומדות אונ קען זיין א בישאף אין די גרעסטע
 געמיינדע דורך זיינע קענטשאפט, דארום האט איר

זעהר געפֿרײט אז איר זון געמט זיך צוא דער קענט=
שאפט, אויך יאהאנס מוטער האטשע זיא איז גע=
וועזען א שטערענג פֿרומע קאמילישע פֿרויא האט איר
דאך גיט פֿאנק געטאן אז איר זון געמט זיך צו דיא
אידישע ואכען, ווייל זיא האט געוואקט אז א
גייסטליכער דארף אזעלכע ואכען אויך צוא קענען,
זיא האט געהאט א פֿייאשפּיל פֿון דעם שטאט גייסט=
ליכען ברונא וואס איז געוועזען זייער א פֿרומער מאן
אונ איז געוועזען בערימט דורך זיינע קענטענעס אין
דיא אידישע וויסענשאפטען.

דיזער גייסטליכער איז געוועזען לעהרער אין
דעמזעלביגען גימנאזיום וואו יאהאן האט שטודירט
אונ האט דעם יונגע זעהר ליב געהאט, אין דיא
זעלביגע צייט איז דער גייסטליכער ברונא געווארען
בערופען גאך רוים דארטען צוא ווערען א דירעקטאר
איבער א סעמינאר (א שקאלע פֿון גייסטליכע), ער
האט אויך דארט אן זיין געליבטען שילער גיט פֿער=
געסען אונ פֿאלד האט דיא טויכמאכערען בעקומען א
פֿריף פֿון רוים אז זיא זאל מיט איר זון קומען דארטן
איר זון זאל אריינגעהען אין סעמינאר אונ זיא וועט
בעקומען א שטעל אלס גאספאדינא אין א קלויסטער,
גאטירליך האבען מוטער אונ זיך זעהר גליקליך

געשעצט און וואלטען מיט פליגלען דארטען געפארען
 אפער א אנדער צופאל האט זיין אפגעהאלטען נאך
 צווא בלייבען אין אידישען הויז, דען יהודית איז
 זעהר קראנק געווארען דורך פילע ארבייט און אג-
 שטרענגונג, און יאהאנס מוטער האט געמוזט דיא
 באנצע ווירטשאפט פערזארגען און דיא געשעפטס-
 זאכען פערריכטען, יהודית איז אויך שוואכער און
 שוואכער געווארען און האט געזעהען דאס זיין גע-
 העט אויס פון טאג צו טאג און איר ענדע איז שוין
 גיט ווייט, פון דעסמוועגען האט זיין גיט געזארגט
 און האט איר טויט גלייבגילטיג ערווארטעט, ווייל
 זי איז גענועזען זיכער אז איר ווילן יעקעוועל וועט
 גליקליך זיין, ער איז א גרויסער למדן און דערצו א
 קענער, דאמאלס האט נאך לומדות טעהר גענאלטען
 וויא געלד, זיין האט גוט געוואקסט אז עס וועלען
 זיך אויף אים געפיגען גענוג בעלזנים וואס וועלען אים
 מיט געלט אפשיטען, דארום איז זיין גאנץ רוהיג
 גענועזען, זיין האט פערנעניגען געהאט זעהענדיג
 וויא יעקעוועל מיט יאהאן האפען שטענדיג א ויכוח
 אין וויכטיגע זאכען און האטשע זיין האט דער פון
 גיט פערשטאנען פון דעסמוועגען האט איהר דאך
 הנאה געטאן און האט זיי נאך אויפגעמונטערט זיין
 זאלען

ואלען זייער שטודיום גיט אונטערברעכען.

אונטער דיא בעזוכער וואס זיינען געקומען דער קראנקע מבקר חולה זיין איז אויך געוועזען דיא רבצין מיט איהרע טאכטער רחל, א מעדכען פון 15 יאר, שוין ווא דיא זון איז געהר קלוג, דורך איהרע פרייליכע אונטערהאלטונג האט זיא געקענט א גאנצע געזעלשאפט ערהייטערן און ערפרייען, און דורך איהרע ליבליכע רייד האט זיא אלעמען בעצויבערט, יעקעוועלס מוטער האט זיך געהר אונטערהאלטען אין איהרע געזעלשאפט, האטשע זיא איז געוועזען געפלאנט פון שטערצן און ליידן האט זיא דאך זיך גיט געקענט איינהאלטען פון לאכען אז רחל האט איהר אנגעהויבען פרייליך צוא מאכען, דארום איז דיא רעפעצין געבעטען געווארען דאס זיא זאל עפטער צום בעזוך קומען מיט איהרע טאכטער, און זיין זינען ווירקליך יעדערען נאכמיטאג געקומען צוא דער קראנקע יהודית און פלענען אפצוויצען ביז אין דער נאכט, און אפטערס פלענט יעקעוועל קומען פון בית המדרש און יאהאן פון גימנאזיום און פלענען זיך אריינמישען אין א געשפרעך מיט רחל, אנפאנג שעמעדיג, אבער דער נאך לעבעדיגער און צוטרויליכר און דיא יונגע לייט האבען זיך פארטרעפלך אונטער

האלטען

צויל

האלטען, עס איז אָבער קיין מאל נישט אריין אין
 יעקעוועלס אונג רחלס קאפּ. עטוואס א געדאנקען פון
 ליבֶע אזוא וויא דיא ראמאנשרייבער שטעלען פאר
 ווען א פֿחור מיט א מיידל טרעפֿען זיך צוזאמען,
 זייא פֿיידע יעקעוועל אונג רחל זיינען געוועזען אונג־
 שולדיגע קינדֿר, זיי האבן זיך אונטער־האלטען אזוא
 וויא אלטע פֿעקאנטע, אָבער דיא פֿיידע מוטערס
 יהודית אונג דיא רעפֿעצין האפֿען שוין עטוואס
 אנדערש אין דיא געדאנקען געהאט, זייא האפֿען
 גערעכענט אז יעקעוועל מיט רחלֿהן וועלען א מאל
 א פֿאר זיין, אונג ווער קען דאס אנדערש דענקען,
 יעקעוועל איז דאך ווירקליך געוועזען א פיין פֿחורֿל
 א גרויסער למדן, דער רבֿ האט אים געהר ליבֶע גע־
 האט אונג האט אויך ווירקליך גערעכענט אז יעקעוועל
 וועט אמאל ממלא מקומו זיין, יהודית האט געקענט
 רוהיג שטארבען אונג ווירקליך איז זיא נאך אייניגע
 טעג אין א פֿעסערע וועלט איבער געגאנגען, יעקעוועל
 איז געבליבען א ווירקליכער יתום ער איז געפֿען
 אליין געבליבען שטעהן אויף דער וועלט, אין דיא
 שבעה טעג זיינען אפילו פֿמעט דיא גאנצע שטאט
 געקומען אים מנחם אָבל זיין, אויך דער רבֿ האט
 נישט געפֿעלט אונטער זייא, אויך רחלֿה איז געקומען

צווא אים פון אונזער ווען אלע געסט זיינען שוין
אונזעק אונג האבען זיך ביידע אינגער האלטען, זיא
האט אויך געוואוסט מיט איהרע ליבליכע רייד איהם
צווא טרייסטן אונג צווא טריפען באלזאם אויף זיין
פערזאנלעכע הארץ.

אבער דיא שבעה טעג זיינען פאר איבער,
יאהאן מיט דער מוטער האבען גענומען אפשייד פון
אים אונג האבען פעררייזט קיין רוים, קיינער איז
בייא איהם ניט געבליבען, יעקעו איז געבליבען אליין
אין זיין הויז, ער האט אפילו אריינגענומען א
ארעמע פאמיליע אין שטוב זייא זאלען איהם ארום-
זעהען אונג פאר איהם קאכען, אבער דיא מענשען
זיינען גענועזען פון דער נידעריגע קלאסע, ער האט
קיינע געענטערע פערבינדונג ניט געקענט האבען מיט
זייא, דארום איז ער שטענדיג געזעסען אליין אין
זיין שטיבל, מיט דיא חברים פון דער ישיבה האט
ער אויך קיינע בעקאנטשאפט געשלאסען נאר בשעת
דעם שיעור, נאך דעם שיעור איז ער געשטאנען
דערנווייטערט פון זייא, ווייל זייא זיינען גענועזען
אונגוויסענדיג אין אנדערע וויסענשאפטען האט ער
מיט זייא ניט געקענט הארמאנירען, רחלה איז איצטער
אויך פון איהם ווייט גענועזען ווייל איצטער האט ער

שוין קיינע געלעגנהייט געהאט זיך מיט איהר צוא
 אונטערהאלטען, אריין גיין צום רב אין שטוב אונ
 מיט איר שטונדען לאנג צוא פלוידערין אזוא וויא
 פריער איז געוועזען זעהר אונפפאסיג, דארום איז ער
 געשטאנען אליין אין דער וועלט אהן פריינד אהן
 בעקאנטע, אונ האט גאר זיינע טרייסטונג געפונען
 אין דיא ביכער, ער האט זיך איצטער גאך פליי-
 סיגער גענומען צום שטודירען, אפער דאס איז אים
 אויך גיט געוועזען אנגענעהם, ווייל עס האט איהם
 געפאלט אזא חקר וויא יאהאן ער זאל קענען זיינע
 געדאנקען מיט איהם מוישען, יעקעו איז געזעסען
 אין זיין צימער פערטיפט אין דיא געדאנקען, ער
 האט אנגעהויבען צוא פערעקענען זיינע לאגע, זיינע
 פעהאנגענהייט, ער האט זיך דער מאנט אן זיין
 פריא געשטארבענעם פאטער וואס ער האט איהם
 פערזענליך גיט געקענט, אונ קיינע פאטאגראפיע
 איז פון אים גיט געפליפען ער האט זיך דערמאנט אן
 זיינע גוטע מוטער דיא איינציגע פיהרערען אין זיין
 לעבען, ער האט זיך דער מאנט אן א פאקט וואס
 דיא מוטער האט איהם אפאר טעג פארין מויט
 געזאגט אונ ער האט זיך אין גאנצין דאן פערנעסען,
 דיא מוטער האט איהם איבער געגעבען א קליינעם
 שוליסעלע

שליסעלע וואס עס פאכט צוא א שופלאדע וואס
 דארטען געפינט זיך א פערבארקענער פאך, אונ אין
 דעם פאך זיינען בעהאלטען טייערע פאפירען אונ
 פתיבות יד זעהר וויכטיג, דער פאטער האט דער
 מוטער אנגעזאגט אז זיא זאל דעם זון ערשט דינעם
 סוד מגלה זיין ווען ער וועט שוין א מאן זיין מיט
 פולעם פערשטאנד, אבער אז זיא האט איהר סוף
 שוין געזעהען האט זיא גיט געוואלט דעם סוד אין
 גבר מיט צונעמען, בפרט זיא האט געזעהען אז
 יעקעזי איז שוין גוט ענטוויקעלט מיט דעם פולעם
 פערשטאנד האט זיא אים דעם שליסעלע איבער-
 געגעבען אונ האט אים פערטרויט וואס דארטען
 ליגט, ער האט אן דויער געשיכטע אין גאנצען
 פערגעסען, נאר איצטער זיצענדיג אין זיין שטיביל
 אליין האט ער זיך פלוצלונג דער מאנט וואס דיא
 מוטער האט אים פערטרויט, שגעל האט ער דעם
 שליסעלע אין דיא האנד גענומען, האט דיא פער-
 שידענע ספרים אפגעראקט פון טיש אונ האט גע-
 עפינט דיא שופלאדע, ער האט דארטען געפונען
 פערשידענע ספרים אונ פתיבות יד פערשידענע
 בריוו אונ דעסגלייכען, פון דעם לעצטען פאך האט
 ער ארויסגענומען א פאקעט ער האט האסטג דעם
 פאקעט

פאקעט געעפענט און האט פון דארטען א בוך
 ארויסגענומען אין לאטייניש געשריבען, ער האט
 אויפגעמישט דיא פאדערבלאט און האט דארט גע-
 לעזען דאס דער מחבר איז ברוך שפינאצא פון
 אמסטערדם *) א נאמען וואס איז איהם גאנץ אונגלע-
 קאנט געוועזען, ער איז אבער געוועזען נייגעריג צו
 וויסען

(*) ברוך שפינאצא איז ארויסגעקומען פון דיא
 אנוסים פון שפאניא וואס ווינען איבער גענאנגען צום
 יודענטהום אין אמסטערדם, צוא שופצען יאהר האט
 ער שוין סמיכה געהאט אויף רבנות, און איז געוועזען
 איינער פון דיא גרעסטע לומדים אין אמסטערדם,
 אבער ער האט זיך נאכהער פערטיפט אין דער
 פיליסופיא און האט געשריבען ווערקע געגען דיא
 אידישע רעליגיאן, דיא רבנים פון אמסטערדם האבען
 איהם מחרים געוועזען און האט געמוזט ארויסציהען
 פון אמסטערדם און האט זיך בעזעצט אין האאג,
 דארטען האט ער זיך ערנערט פון שטיינערשלייפען,
 ער האט געשריבען פיל פיליזאפישע ווערק אין דער
 לאטיינישע שפראכע אבער אויף פריסטען האבען אים
 געהאלטען פאר דעם גרעסטען אפיקורס און עס איז
 געוועזען א שאנדע ווען מען האט איינעם געזאגט דאס

וויסען וואס אין דיזען בוך שטייט האט ער שטעל די
לאמפ אנגעצונדען און האט זיך אזוא פערטיפט אין
אים אז ער האט גאר גיט בעמערקט וויא מען האט
אים דיא אבענד מאהלצייט אריינגעבראכט, אזוא
איז ער געוועסען צוועלף שטונד גאך אנאנד, ער
האט צומאל גיט געהערט וויא דער שמש האט דיא
קלעפ אויף זיין פענסטער געגעבען מען זאל געהען
דאוונען, צום ערשטען מאל אין זיין לעבען האט ער
עובר קריאת שמע געווענען און האט זיינע תפילין
געלאזען אונטערירט, ער איז געווענען זעהר מיד האט
ער זיך אנטארף געטאן אין דיא קליידער אויפן בעט
און איז איינגעשלאפען, ערשט אין דיא נאכמיטאגס-
שטונדען איז ער אויפגעוואכט געווארען, ער האט
באלד זיין אנצוג צו רעכט געמאכט און איז געלאפען
אין בית המדרש, דארטן האט מען זיך זעהר געוואונג-
דערט איבער יעקעווס אויספלייבען, בפרט אז ער
האט פערזאמט דעם קדיש צוא זאגען גאך זיינע
געליבטע

ער איז א שפינאציסט, איצטער זיינען זיינע ווערקע
דיא בעסטע אין דער פיליזאפיע און מען לערענט וויא
אין אלע אנדערע וועלטער, ער איז געשטארבען פערציג
יאהר אלט פון דער שווינדוקט.

געליבטע מוטער איז אלעמען זעהר אויפפאלענד גע-
 געוועזען, גאטירליך האט מען בארוים בעשטימט
 אז יעקעו איז קראנק און זיין שלעכט אויסזעהען
 וואס ער איז אויפגעוועזען דיא גאנצע נאכט האט
 מעיד געוועזען אויף זייערע בעהויפטונג, דעם רב האט
 דיזע זאכע זעהר געקרינקט ווייל ער האט יעקעווען
 זעהר ליב געהאט און דערצו האט ער גערעכענט אז
 יעקעו וועט זיין איידים זיין, ער האט אונטער-
 בראכען דעם שיעור און איז אריין צו דער רבצין
 און האט איהר ערצהלט וואס מיט יעקעוויין איז
 געשעהן, דיא רעכעצין האט רחלן געגעבען דעם
 אויפטראג דאס זיא זאל אים אויספארשען וואס אים
 איז, פארנאכט וויא דיא בחורים האבען אויפגעהערט
 צווא לערנען און יעקעו איז געוועזען אין דעם רבס
 הויז, האט זיך רחלה מיט איהם אריינגעלזאען אין
 א געשפרעך, און האט אים דער גאנץ געפרעגט
 וואס אים איז, אנפאנגס האט ער געגעבען זייטיגע
 אנטווארטען, אבער אז זיא האט אים גיט גאכגע-
 לאזען, האט ער אנגענומען איהרע האנד האט איר
 געבליקט אין געזיכט און האט צווא איר געזאגט אין
 א שמערצליכען טאן: „זאל גוט זיין די ליפעס גוטעס
 קינד, ווען איך קען מיט מיינע אייגענע קראפט

גיט פֿערטרייבן דיא פֿרוכים וואס זיין היטען דעם
 בוים פון לעבען אזוא מוז איך דורך דיא גענעסענע
 פֿרוכט פון געין הדעת שטארבען, ביין דיזע ווערטער
 האט ער זיך אויף געהויבען פון זיין שטול האט גאר
 גיט געווארט ביז גאד מעריב. און איז אנועק געגאנגען
 פון בית המדרש, עס איז געוועזען דער ערשטער
 שטערן פאר רחלה וואס האט איהר טיף אין הערצען
 געשניטען, דעו זיא האט פֿערשטאנען אז א וויכטיגער
 סוד קומערט און גראפט אין זיין הערץ, דער רב
 און דיא רעפֿעצען האבען זיין צושטאנד אנגענומען
 פאר א איינפֿאכע קראנקייט וואס עס וועט באלד
 איבערגעהן, אבער רחלה מיט איהרען שארפען
 בליק האט באלד אויס געפֿארשט אז אין יעקעווס
 הארץ געהט עטוואס פֿאר, און עס איז גיט אזוא
 גלאט מיט אים, דיא ווערטער וואס ער האט איהר
 געזאגט אין יענעם אָבענד האט איהר קומער גאד
 פֿערגרעסערט, און זיא האט זיך זעהר געבריינקט
 דאריבער, דיא זאכע איז אָבער באלד ארויסגעקומן
 אזוא וויא מיר וועלען דא באלד זעהן.

יעקעו האטשע ער איז אימער געוואהנט גע-
 וועזען ויכוחים צוא האבען איבער רעליגיאָנסזאכען
 מיט זיין פֿריינד יאהאן, און יענער האט אים דיא

גאנצע לעהרע פון דעם פריסטענטהום פאנאנדערנע=
 לענט פון דעסט וועגען האט איהם דאס אלץ אום
 קיין האר אפגערוקט פון זיינע פעטערליכע רעליגיאן.
 ער האט זיך געהאלטען פֿעסט אן דיא אלטע
 אידישע מנהגים און עס איז איהם קיינמאל אין דיא
 געדאנקען נישט געקומען א ספק צוא האבען איבער
 דיא קלענסטע זאך פון דער אידישע אמונה, אבער
 דער נאך אז ער האט זיך פֿערטיפט אין שפינאצעס
 ווערק, און האט זיינע מיינונגען אויפגענומען אין זיך,
 איז ער שוין נישט אים שטאנד געוועזען געגען דיזע
 אידעען מלחמה צוא האלטען, ער איז נאך צוא יונג
 געוועזען. ער האט קיין מאכט נישט געהאט זיך מיט
 קראפט צוא האלטען אויף זיין אלטע וועג, דיא
 גייע אויפֿקלעהרונגען האבען איהם אין גוואלטיגע
 ספקות אריינגעווארפען, און דיא ספקות האבען גע=
 פֿרעסן זיין יוגענדליכע הארץ און האט קיין מיטעל
 נישט געפונען דיא מלחמה אין זיין הארץ צו פֿעשטריימן,
 זאל ער זיינע ספקות שרייבען צוא זיין סכר יאהאן
 אין רוים ער זאל איהם דאריבער אויפֿקלערען, איז
 דאס געוועזען גאנץ אונמיגליך, ערשטענס איז רוים
 געוועזען זעהר ווייט פון זיין וואהנשטאט, קיין באהגען
 זיינען נאך דאקאלסט נישט געוועזען, צווייטנס האט

ער געפירכטעט דאס אזא בריוף ווען ער וועט קומען
 אין אנדערע הענד קען זיין חבר פיל שאדען בריינגן,
 דען ער איז דאך געזעסען אין א באטוילישען
 זעמינאר וואס מען קוקט דארט נאך אויף יעדעם
 שריט אונטערט, זאל ער זיינע ספקות מגלה זיין
 דעם רב זיין רבין האט יעקעו גאנגן גיט געוואוסט אז
 ער וועט אויך בייא דעם קיין רפואה גיט געפינען פר
 זיינע וואונדען, דער רב וויא גרויס ער איז געוועזען
 אין לערנען האט ער פון דיא אנדערע וויסענשאפטען
 גיט פערשטאנען אונטערצו איז ער געוועזען א
 שטריינגער ארטהאדאקס, ווען ער וואלט הערען פון
 יעקעוויין איין ווארט געגען זיינע איבערצייגונג וואלט
 ער אים באלד פאר א אפיקורס אויסגערופען, דארום
 האט ער קיין מיטעל גיט געפונען צו זיין ציבאכענע
 הארץ, נאר אין איין וואך האט ער געהאפט א ערלייך
 מערונג צו געפינען, ער האט זיך פערטרויעט אין
 אייניגע פון זיינע חברים, האט פאר זיין גאנצעם
 הארץ אויסגעגאסען, אונטער האט זיין אויפגעמונטערט
 זיין זאלען אויך אנדערע חכמות שטידירען דערמיט
 וועט אים זיין לייכט זיינע געדאנקען אונטער
 אויסצושטעלן מיט זיינע חברים אונטער וועט
 העלפען דעם צווייטען איהם אויף דעם ווארען אונט

ריכטיגען

ציגל

ריכטיגן וועג פֿעסט צוא האלטען, ער האט אָפֿער אַ
 גרויסען טעות געהאט, דיזע ישיבה בחורים וואס
 זיינען געזעסען אין דער פינצטערנעס זייד האבן קיין
 שוין פון דיא וויסענשאפטען אין זייער גאנצען לעבען
 נישט ערפֿליקט, אז זייד האבען מיט איינמאל איין
 העל ליכט ערפֿליקט זיינען זייד פֿלינד געווארען אונ
 האבען געטאפט אין העלען טאג, פֿאלד וויא זייד
 האבען עטוואס פֿערזוכט פון דיא גייע וויסענשאפט
 האבען זייד אָנגעפֿאנגען צופֿערנאכלעסיגען די מצות,
 האבען אָנגעפֿאנגען צוא לאכען פון דיא אידישע
 מנהגים, האבען חזק געטאכט פון דיא לומדים אונ
 אויף פון זייער אייגענעם לעהרער דעם רב אונ האבען
 אָנגעהויבֿען צוא טאן אזעלכע זאכען וואס איז גע-
 ווענען צוא ערגער אונ צום פֿערדרום פֿאר דער גאנצער
 קהלה, דיא זאכע איז פֿארגעקומען פֿאר דעם רב,
 ער האט אָנגעהויבֿען גאכצופֿארשען פון וואנען דער
 הערינג שטיינקט, אונ האט ערפֿארען צוא זיינע
 קריינקינג אז זיין ליפֿלינג יעקעוו וואס ער האט אויף
 אים די גאנצע האפענונג געזעצט אז ער וועט אָמאל
 זיין שטעל פֿערטרעטען, דיזער יעקעוו האט דיא
 אלע צרות געמאכט, דער רב איז געוועזען גענעטהיגט
 דיא ישיבה צוא פֿערשליסען אונ דיא בחורים אנועק-

צושיקען

צינ"ל

צושיקען , ווען ער וואלט מ'קניס געוועזען וואס דיא
 גמרא זאגט אז דיא לינקע האנד זאל פערשטויסען אונ
 דיא רעכטע מקרב זיין וואלט ער באלד געקענט
 זיינען געליבטען יעקעו אויף דעם רעכטען וועג ארויפ=
 פרייגען, אפער דער רב איז געוועזען א שטרענגער
 פינגטערער מענש , ער האט אים באלד פון זיין הויז
 פערטריבען , זיינע טאכטער רחל האט ער אוועק=
 געשיקט צוא א פאמיליע פרי דיא שאנדע פון איהר
 אראפצונעמען אז זיא האט געזאלט ווערען א פלה
 פאר דעם אפיקורס, אפער דערמיט האט דער רב זיך
 נאך גיט פעררהיגט , ער האט זיך נאר אפגעזאגט
 פון זיינע רבנות אונ איז ארויסגעצויגען אין א אנדער
 שטאט , אונ ווייל דער רב איז געוועזען זעהר פער=
 ליבט אין דער שטאט האט זיא דיא נאך זעהר פער=
 דראסען , אונ האפען דעם אונגליקליכען יעקעו נאך
 מעהר רוידף געוועזען , מען האט איהם אין גיין
 אידישע שטוב גיט אריין געלאזען , קיינער האט מיט
 אים גיט גרעט, אלע האבען זיך פון אים דערנווייטערט,
 אפילו דיא ארעמע פאמיליע וואס האט פייא איהם
 געוואהנט האט זיך פון אים אויסגעצויגען אונ האט
 גיט געהאט אוואו א מיטאג אפצוגעסען , טרפוט האט
 ער נאמירליך גיט געוואלט עסען , ווייל פראקטיש

איז ער נאך פון קיין אידישען מנהג נישט אראפגענאנגן,
 אין דער אידישער גארקיד האט ער זיך געשעהמט
 צוא געהן, האט ער אויסגעזוכט אונטער דיא שטאט
 א אידישעם אויסגעלאסענעם הויז וואס דארטען
 האבען זיך פערזאמעלט דיא נידערינסטע געמיינסטע
 פעפעל צוא שפילען אין קארטען אונ פֿרעסען אונ
 טרינקען אונ לופטיג צוא לעבען, יעקעו איז צום
 ערשטען מאל דארטען אריינגעקומען האט ער זיך
 זעהר געשעמט, ער האט אפגעגעסען אונ האט
 געוואלט אונעק געהן, אפער דיא חברה דארט האבען
 געוואוסט ווער ער איז, אונ וואס עס האט זיך מיט
 איהם פאסירט, אז ער איז פערשטויסען פון דער
 אידישער געמיינדע, אונ קיינער וויל מיט אים נישט
 ריידען, האבען זייא אנגעהויבען זיך צוא איהם
 מקרב צוא זיין, אונ דער אונגליקליכער יעקעו האט
 זיך בימלאך ווייס אנגעהויבען מיט זייא זיך צו חברן,
 ביז ער איז געווארען א גוטער חברה מאן, האט
 אונעק געווארפען זיין לערנען זיין שטודירען אונ
 האט זיך אריינגעלאזען אין הולטאייסטווא מיט דעם
 נידערינסטען פעפעל, מיט דעם אונוואורף פון זיין
 פאלק, ער איז נאך געווארען ערגער פון זייא, ער
 האט געקריגען דעם צונאמען יעקעוועל שטון, אונ זיין

נאמען

צויל

נאמען איז געוועזען צו שאנד אין דר גאנצע שטאט,
 דאס האט אלץ אנגעמאכט די צו גרויסע שטריינגהייט
 פון דעם רב, וואס ער האט אים פאלד אויסגעשטוי-
 סען פון דער קהלה, און האט ניט געטאן וואס דיא
 נטרא זאגט אז די לינקע האנד זאל אפשטויסען און
 דיא רעכטע זאל מקרב זיין.

דיא מזוזה.

דיא קהלה האט אנגעפאנגען צוא זוכען א גייעם
 רב, וויא האבען ארויסגעשיקט שלוחים אין גאנצען
 לאנד צוא זוכען א גרויסען מאן א גאון פאר דיא גע-
 מיינדע און דיא אויסוואל איז געפאלען אויף דעם
 גרויסן גאון ר' יחזקאל, דיור רב אויסר זיינע גרויסע לומדות
 און גאונות איז ער אויך געוועזען זעהר א קלוגער
 מאן און האט געוואוסט וויא א טרייער פאסטויך צוא
 פירען זיינע שטאדע, ניט מיט צופיל שטריינגקייט
 און צוא שטארקע פרומקייט גאר מיט עכטע אמתה
 גאטעספורכט, און דיזער רב איז פאלד געווארען
 בעליבט אין דער גאנצער געמיינדע און איז געוועזען
 געאכטעט און געשעצט ביא אלעמען, ער האט אויך
 גהערט פון דיא געשיכטע וואס האט זיך פאסירט
 מיט דעם בחור יעקעוו, און דיא זאך האט איהם

זעהר געהיינקט, און האט זיך פֿעשלאסען בייא
איינער געלעגענהייט די פֿערדארבעטע זאך פֿון יענעם
רב ווידער גוט צוא מאכען און דינע געלעגענהייט
האט זיך פֿאלד געוויזען.

אין דער שטאט האט אין דינער צייט אנגע-
פאנגען די חלי רע געוואלטגי צוא הערשען, פֿילע
קרפנות יונג און אלט האט דינע שווארצע קאניגען צו
זיך גענומען, ווא האט אויף קיינס קיין רחמנות גיט גע-
האט, דיא מענשען ווינען ארום גענאנגען פֿערצאגט
פֿערזארגט מיט צופראכענע הערצער און פינצטערע
געזיכטער, און דאס האט נאך פֿיל ערגער אויף וויא
געווינדקט, מען האט זיך גענומען צוא דיא אידישע
אלטע פֿלי זין געגען דינען גרויזאמען טויט, מען איז
צוואמענגעקומען אין שול, מען האט תהלים געזאגט,
מען האט געשריען, געקלאגט, געוויינט, דאס א שטיין
פֿון וואנט האט געמעגט מיט וויא מיט ווינען, אין
דעם רבס הויז ווינען געזעסען ווינע תלמידים און
האבען פֿלייסיג געלערענט, עס איז געוועזען נאך
מעריב און דער רב איז געוועזען צווישען ווינע
תלמידים וויא א מלאך פֿון פֿרידען, ווייל ער האט
אויסגעגלייכט צווישען דיא בחורים אלע ופוחים און
פֿלפולים וואס צווישען וויא ווינען פֿארגעפאלען, אזוא
צוגל

ווינען

זיינען זיין געזעסען פון צוועלף דעם זיינער, נאך
 צוועלף האבען זיין אנגעפאנגען צו זאגען תקון חצות
 מיט א מרויגריגע יאמערדיגע שטימע, און האבען
 דאס ליעד געזונגען קול רמה נשמע ביללח קול
 מציון המהללח, אין רמה ווערט געהערט קלאג און
 געוויין, אין ציון אונגליק און פיין, פון זיי האבען
 געענדיגט דיא פרייליכע ווערטער, אין רמה וועט
 מען נישט מעהר הערען וויין און קלאג, אין ירושלים
 וועט אויפהערען יאמער און פלאג, אבער וויא זיין
 האבען געענדיגט דיזע ווערטער האט זיך געהערט
 פון דרויסען א שרעקליך ווייניגדיגער קול, דער רב
 האט פאלד ארויסגעשיקט א תלמיד ער זאל זעהען
 ווער עס וויינט, אבער דיא שטימע האט אויפגע-
 הערט און דער בחור האט קיינעם נישט געטראפען,
 אבער וויא דער בחור איז צוריק אריין אין שטוב האט
 מען ווייטער געהערט דיא זעלביגע וויינעדיגע שטימע,
 דער רב האט ווייטער א תלמיד ארויסגעשיקט אבער
 ער איז ווייטער אריינגעקומען מיט א לעדיגע תשובה,
 דעם רב איז דיא זאכע אריין אין גאז, א שוידער
 האט זיין אלעמן אנגענומען, דער רב איז ארויס מיט
 זיינע תלמידים און האט אויסגערופען מיט א שטארקע
 שטימע, איך בעשווער זיך אין דעם נאמען פון דעם
 אלמעכטיגען

אַלמַעבִּיגֶען גאט פֿיסטו אַ מענש אָדער אַ אַנדער
 גאטעס פֿעשעפֿענעס זאַלסט אויז זאָגען די סבֿה פֿאר
 וואָס האָטו אויגעזען געפֿעטע אוינטערבראָכען מיט
 דיינעם קלאָגענדיגען קול, דאָס געשרייא האָט אויף
 געהערט, אַ פינצטערנעס איז געוואָרען אין שטוב
 חאָטשע עס האָבען פֿיל ליכט געפֿרענט, אַ פֿעקלע-
 מונג איז פֿעפֿאלען אלע וואָס זיינען דארטען געוועזען,
 דיא אויגען פֿון אלע האָבען געקוקט גאָד דער טהיר
 חאָטשע זיין האָבען קיין זאך גיט געזעהען, אויף
 דער רב האָט געקוקט צוואַ דער טיר, זיין געזיכט איז
 געוואָרען פֿלאָס וויאָ קאלד, זיין אויג האָט עטוואָס
 וויכטיגעס געזעהען, זיין אויער האָט עטוואָס שרעק-
 ליכעס געהערט, פֿיסלאָד ווייס איז ער צוואַ זיך גע-
 קומען, זיין פֿנים איז ווידער העל געוואָרען, אין
 שטוב האָט זיך דיא ליכטיגקייט צוריק געקערט, אונ-
 ער האָט געזאָגט צוואַ זיינע פֿלמידים דאָס זיין זאלען
 פֿלייבען דיא גאנצע נאכט פֿיו טאג ביין איהם אין
 שטוב, דער רב מיט דיא דינגים האָבען זיך פֿערמאכט
 אין אַ פֿעוונדער צימער אונ האָבען לאָג צווישען זיך
 גערעט, עס איז געוואָרען טאג, געדער האָט גענומען זיין
 טלית אונ תפילין אונ זיינען געגאנגען דאוונן, גאָד דעם
 דאוונען האָט דער רב גענומען זיינע צווייא דינגים אונ

הָאָפֶען אָנגעהויבן צוא געהן אין שטעטל , אָפֶער
 זיין זיינען ניט גענאָנגען פֿסדר נאר חאָפֶענדיג דא א
 הויז און דא א הויז . זיין זיינען אריינגעקומען אין א
 הויז האָפֶען זיין געפונען וויא מאן און ווייב קריגען
 זיך און שילטען זיך און האלטען ביין שלעג , וויא
 דער רב איז אריין זיינען זיין ערשטאקען געווארען ,
 דער רב האט געפֿרעגט נאך דער ספֿה פון זייער קריג
 און האט פֿערשטאנען אז דאס איז ניט דאס ערשטע
 מאל , עס איז שוין ביין זיין געווארען צוא א גע-
 וואוינהייט , ער האט אָנגעהויבן מיט גוטע ווערטער
 זיין פֿאנאנדער צוא לייגען דיא גרויסע זינד פון אַזא
 מחלוקת און האט זיין געבעטען זיין זאלען צוא אים
 קומען וועט ער זיין אויסגלייכען , ער איז צוגעגאנגען
 צוא דער מוזה און האט געפונען אז דער שדי איז
 פֿעדעקט מיט שטויב און אָנגעמעקט , ער האט
 אַראָפֿ גענומען דיא מוזה האט זיא דורך גזעהען און
 האט געפונען אז זיא איז פֿסול , באלד האט ער
 בעפֿאלען דעם שטאט סופֿר א אנדערע מוזה אויפֿ-
 צושלאגען , אזא איז ער דורכגעגאנגען פֿילע הייזער ,
 און האט געפונען אינאָרדנונג צווישען די איינוואוינער ,
 א פֿאטער קריגט זיך מיט דיא קינדער , א מאַכטער
 איז צוריסען מיט דיא מוטער , און אַוואו ער האט

צוגעל

קין

קיין שלום גיט געפונען זיינען אייך דיא מוזות פסול
 געוועזען, ווייל אונזר עם איז נאר מחלוקת מיט
 קריג ליגט זיין גיט אין זינען איבער אזעלכע זאכען
 צווא טראכטען אונ זיך ארוםצוועהען, דיא פסולע
 מוזות זיינען געוועזען דיא בעסטע בעווייזע אז אין
 דיא הייזער איז קיין שלום גיטא, אבער דער רב מיט
 זיינע גוטע אונ קלוגע רייד האט געוואוסט אומעטהום
 זיין גוט ווארט צו זאגען אונ שלום צו מאכען, דיא
 הייזער זיינען געווארען מיט גייע מוזות בעזעצט אונ
 דר פרידען האט זיך צוריק איינגעקערט אין דר שטאט.
 דרייא טאגע האט דער רב זיינע וואנדערונגען
 דורך דיא שטאט געמאכט, אונ האט אומעטום
 זיינע זאכע מיט דער גרעסטע צופרידענהייט געמאכט,
 צום סוף איז ער געקומען ביים עק שטעטיל האט ער
 דער זעהען א גידעריג שמוציג הייזיל, האט דער רב
 געפרעגט דעם שמש אונ דיא וואס זיינען מיט איהם
 מיט געגאנגען ווער וואוינט אין הייזער שטיביל? דיא
 בעגלייטער האבען זיך אָנגעקוקט איינער דעם אנדערן
 אונ האבען געזאגט צום רב, רבי אין דיועם
 שמוציגען ארט וועט איר אייך דאך גיט ערנידען
 ריגען אריין צוגעהן, שאדעט גיט" האט דער רב
 געענטפערט "ווען דא וואוינען אידען מעגען מיר
 אריינגעהן

אריינגעהן , און האט אנגעפאנגען אריינצוגעהען אין
 דער שטיבל , פינצטערנעס און עקעל האפען איהם
 ענפפאנגען אריינקומענדיג אין דיוועס פערווארפענעס
 ארט , ער איז דורכגעגאנגען א פאר צימערען ביז ער
 איז געקומען אין דעם לעצטען צימער האט ער גע-
 פונען א באנדע הילטאיעס ויצענדיג ביז א לאנגען
 טיש אנגעשטעלט פול גלעזער , און בחורים מיט
 מיידלאך זיטצען צוזאמען שפילען אין קארטען און
 פרעסען און טרינקען , וויא דער רב איז אריינגע-
 קומען זיינען אלע צולאפען אין דיא ווינקעלאך , וויא
 האפען זיך זעהר ערשטאקען פאר דיוועס פלעצליכען
 גאסט , נאר איינער פון זייא איז שטעהן געפליבען ,
 דאס הארץ האט אין אים געקאכט וויא אין א קעסיל
 פול מיט נקמה , דא האט ער געפונען א געלעגענהייט
 הייט זיך נאכט ציא זיין פאר דיא שאנדע און אונגליק
 וואס דיא אידישע געמיינדע האט אויף אים געבראכט ,
 דען דאס איז גענועזען יעקעוועל , ער האט זיך אפגע-
 רופען צום רב מיט גרויס חוצפה , וואס זעהע איך
 דא , איז ווירקליך דיא וועלט מיט עטליכע טויזענד
 יאהר יונגער געווארען און דיא מלאכים פון הימעל
 קומען ווידער צוא דיא טעכטער פון דיא גידעריגע
 מענשען מיט זייא זיך צוא פערנניגען , און רעדענדיג

דינע רייד האט ער מיט דעם פינגער געוויזען אויף
 דיא מיידלאך וואס זיינען געשטאנען אין די ווינקעלעך,
 דער נאך האט ער ווייטער געזאגט, רבי אין שול
 פון וועלכער איהר האט מיך ארויסגעטריבען זאגט
 איהר אלע מאל חברים כל ישראל, אלע אידען זיינען
 חברים, וויינט מיר איצטער אז דאס איז נאָמט אונ
 טרינקט מיט מיר א גלעזעל בראנפין, אונ רעדענדיג
 האט ער אנגענאסען א גלעזעל בראנפין אונ האט
 געשטעלט פאר דעם רב, אלע וואס זיינען געוועזען
 האבען גערעכענט אז דא וועט א סצענע געגעבען
 ווערן, דער רב וועט זיין גאנצען צארין איינסניסען
 אויף דינען עזות פנים, אפער זיין האבען פאלש
 גערעכנט, דער רב האט גענומען דיא גלעזיל אין דר
 האנט אונ האט געזאגט צוא יעקעוועל לחיים, לעבען
 זאלסטו א בעסערין לעבען וויא דוא האסט ביו
 איצטער געלעבט, לעבען זאלסטו א לעבען פון דיא
 פרומע אונ גאטעס פירכטיגע, זאלסט לעבען אין די
 הייליגע תורה וואס זיא הייסט עץ חיים, א בוים פון
 לעבען, זאלען דיא זינד אפער נישט דיא זינדיגע פער-
 שווינדען פון דער ערד, גאט וויל נישט דעם טויט פון
 רשע גאר ער זאל צוריק קערען פון זיין שלעכטען
 וועג וועט ער לעבען בלייבען, אונ אזוא וויל איה

אויף דאס דו זאלסט זיך אומקערין פון דיין שלעכטין
 וועג און זאלסט ווערין צואוואס דוא ביסט געווארען
 בעשטימט, צוא זיין א צירונג פראוונצער שטאט און
 א פראכט פאר אונזער געמיינדע. דער רב האט
 פערזוכט אביסל פון דעם געטראנק און האט דיא
 גלעזעל אנידער געשטעלט, יעקעו איז געשטאנען צו
 מיט, ער האט אנאנדער תשובה ערווארטעט פון
 דעם רב, מיט א צובראכען הארץ איז ער געשטאנן
 פאר דעם רב, ער איז אנידער געפאלען פאר דעם
 רבס פיס און מייכען סרערען האפען זיך פון איהם
 גענאסען, דער רב האט אים מיט ליבע אויפגע-
 הויבען פון דער ערד און האט מיט אים פריינדליך
 געשפראכען, נאך דער טאגעארבייט איז דער רב
 נאך הויז גיגאנגן און האט צו זיך געזאגט דיזער טאג
 איז דער גליקליכסטער אין מיין לעבען, דער רב האט
 אויך יעקעווען מיט זיך מיטגענומען אין זיין שטוב,
 ער האט אויף איהם קיינע פערזאנדערע תשובות און
 פאסטונגען ארויפגעלעגט, און יעקעו האט זיך געפונן
 פון היינט אן געשטארקט אין זיך און האט אנגע-
 פאנגען צוא געהן אויף דעם גראדען און רעכטפאר-
 טיגען וועג אזא וויא נאט האט געפאסען, דער רב
 איז אויך נישט געוועזען פון דיא וואס אויסער די תורה

פֿערֿוואַרפֿען ווײַא אלע וויסענשאַפֿטען, ער האט ערלויבט
 זיינע תלמידים אויף אנדערע חקמות צווא לערנען ,
 נאר ער האט אויף אלץ א אויג געווארפֿען אז דיא
 תלמידים זאלען נישט פֿערקריכען צווא ווייט , דארום
 האט יעקעוו אויף יעצט געקענט זיך פֿעשעפֿטיגען
 מיט אנדערע וויסענשאַפֿט :

דער קאנקורענט :

פון דער אלטער ישיבה וואס יענער רב האט
 געפירט איז אויפֿער געבליבען נאר איין בחור ער האט
 געהייסען אהרן חסיד , דעם צונאמען חסיד האט ער
 בעקומען ווייל ער האט זיך פֿערשטעלט פאר אלע
 פאר א פֿרומען און גאטעם פירכטיגען מאן , ער איז
 אויף געוועזען פון דיא בחורים וואס האבען זיך דע-
 מאלט געחברט מיט יעקעווען און האבען פֿייר איהם
 דיא אנדערע וויסענשאַפֿט געלערענט , און האט אויף
 געמאכט וויא אנדערע וואס זיינען אפגעטראטען פון
 דעם ריכטיגען וועג , ער איז אויף געוועזען א קאנקו-
 רענט פון יעקעווען, דען ער האט אויף זיין אויג גע-
 ווארפֿען אויף דיא שיינע רחל דעם רבס טאכטער ,
 און בשעת דיא זאך איז וואהר געקומען אז די בחורים
 לערנען אנדערע זאכען און אהרן געוועזען דר ערשטער

וואס האט אויף זיך גענומען א תשובה צו פאסטען,
 האטשע קיינער האט אים גיט געהייסען, און האט
 אימער געקלאגט אויף דיא שלעכטע פערדארבענע
 צייט וואס קליינע פוקסען פערדארבען דעם וויינפערג
 גאטעס.

בשעת דער פאריגער רב ר' שמואל איז אויס-
 געצויגען גאך דער אנדערער שטאט איז אהרן גע-
 וועזען דער איינציגער שילער וואס איז געבליבען אין
 זיין פאטער שטאט, זיין בונה איז גוט געוועזען, ער
 האט גערעכענט ווייל קיין רב איז אין שטאט גיטא
 וועט ער פון זיינע תלמידשע קענטעניסס א גוט גע-
 שעפט מאכען קענען, און אפשר וועט דיא שטאט
 איהם צום רב אויסדערוועהלען. עס איז שוין געוועזען
 אזא פעבלא אז דיא שטאט האט אמאל גענומען א
 אכצעהניגערקען מאן צום רב, ווייל ער איז געוועזען
 א גרויסער גאון און א גלאנצענדער שטערן אויף דעם
 יידישען הימל, אהרן האט זיך אויך געהאלטען פאר
 אזא גרויסען מאן, און אפילו בשעת זיינע האפענונגן
 זיינען צוא גישט געווארען ווארום קיינער האט גאר גיט
 געדאכט דארטן אהרנען צום רב צוא מאכען, פון
 דעסט וועגען האט ער גיט געוואלט אבמערסטען פון
 דער שטעטל, ווייל ער האט גיט געוואלט זיין ווייט

פון ר' שמואל דעם פאריגען רב אונ פון רחלע זיינע
געליבטע, ער איז געשטאנען אין קארעספאדענץ מיט
דעם אלטען רב אונ האט איהם פארגעליינט פיל שאלות
צוא ווייזען דארין זיינע לומדות אונ זיך בייא דעם רב
ליב צו מאכען, ער האט גענוארט אויף א גליקליכע
צייט ווען ער וועט קענען אויפטרעטען פון ר' שמואל
אונ אים פערטען ער זאל איהם זיינע טאכטער צום
ווייב געבען, ער האט גוט געוואוסט דאס דיא צייט
איז נאך גיט געקומען, דיא וואונדען אין רחלס הארץ
איז נאך גיט פעהיילט געווארען, דען גיט אזא
געשווינד ווערט אזא שטארקע ליבע וויא זיא האט
געהאט צוא יעקעווען פון איהר הארץ פערשוואונדען,
ער האט שוין אפגעערעט מיט איינעם פון יענער שטאט
ער זאל איהם מורנע זיין ווען די צייט וועט זיין ער זאל
קענען מיט זיינע אויפפאדערונג אויפטרעטען צום רב.
דעם גייעס רב ר' יחזקאל האט זיך אהרן אג' -
געשלאסען אונ איז איהם זעהר גוט געוועזען, דער רב
מיט זיין שארפען בליק האט אפער דורכגענומען אז
אין דזעם מענשען שטעקט עטוואס פאלשעס אונ
חטראשץ, אין תוכו פפרי זיין אינגעווייניגסטעס איז
גיט וויא זיין אויסוועניגסטעס, דאך האט דער רב
איהם מקרב געוועזען, אונ איז אין דער ישיבה הויך
געשטאנען

געשטאנען, אפער וויא האט איהם גיט געשטעקט
 וויא ער האט געזעהען אז ר' יעקעוו איז ווידער
 אויפגענומען געווארען אין דער קהלה אונ איז אין זיינע
 פריערדיגע אכטונג צוריק געקומען, ער האט איהם
 פאר זיין קאנקירענט בעטראכט, ערשטענס פער-
 דונקעלט ער איהם אין דער שטאט ווייל יעקעוו
 האט פיל מעהר געקענט פאר איהם, צווייטענס האט
 ער מורא געהאט אז ער קען ווידער אין דיא אלטע
 שטעלונג ביא דעם אלטען רב קומען אונ וועט
 חתינה האפען מיט רחלה, דרום האט ער געזוכט
 איהם אימער העראפצוויירדיגען אונ אים ערגינדעריגען
 פאר דער וועלט.

שבת נאך מיטאג פלעגען זיך ביים רב פער-
 זאמלען פיל מענשען אונ דארונטער אלע בחורים פון
 דער ישיבה אונ מען פלעגט זיך צוא אונטערהאלטען
 אין דברי תורה אויך פלעגען שיינע וויסצען פאלען,
 איין מאל האט זיך אהרן פאגאנדר גקאכט אונ האט
 געוואלט זיינע גאנצע גדלות צייגען, האט ער גע-
 שאטען תורה אויף תורה, ווערטלעך אויף ווערטלעך,
 אונ אלע צוא הערער האפען ארויס געשטעקט דיא
 צינגער הערענדיג זיינע חכמות, דער רב האט געוואוסט
 דאס זיינע אלע רייד איז פוסטאקי עם האט קיין

הודעה!

בבית מסחר הספרים שלי

נמצא להמכר ספרים שונים, הנ"ך עם פרושים שונים, שו"ת פוסקים ומפרשים, ספרי מוסר, ספרי השכלה, ספרי רומעל, ספורי וישארגאן או ע"ט, גם ספרי לימוד שפת רוססיא כתורגמים עברית עפ"י המעמאדע החדשה, גם טליתים גדולים וקטנים, ציצית תפילין מזוזות, רצועות, תמונות גאוני וגדולי ישראל שונות דרוק אונד אייל פארב, פיעל סארטען בילעטין לתנאים, לחתונה, לברית טילה, וגם כל ספרי הו"ל אשר הורשו מטעם הצענווריא, הכל כפי מחיר בתי מסחר הדפוסים, למו"ס ינתן ראבאט הגון, וכל החפץ לבוא עמי בברית המסחר ישלח ד"ק סך 10% עפ"י הכתבת הנרשמת למטה ואשלח לו ע"י נ"נ במקום האפשרי.

ואלה חמדה הספרים הקנוים לי זכות עולם

(אייגענע אויפלאגען)

1	שרשי לבנין, מאת ר' יצחק	11	כתובים אחרונים (אפאקריפן)
	בער לעוויניאוק (ריב"ל)	12	דומענט
2	תולדות שם (הנ"ל)	13	ספר המדות (סאטנאיו)
3	העודה בישראל (הנ"ל)	14	שלושת רשעים (רושט)
4	בית יהודה (הנ"ל)	15	חתיבת בד (הנ"ל)
5	התועה בדה"ה, מאת פרץ סמאלענסקי	16	שער שבאשה (הנ"ל)
6	נמול ישרים (הנ"ל)	17	נמול אלקים (דוב ארי' פרידמאן)
7	קבורה חמור (הנ"ל)	18	ניב שפתים, ספר מכתבים מאת ה' דאליצקי, (קניתי רק סהולאס)
8	שמות חנף (הנ"ל)	19	חרעטאטאטית בל"ק וע"ם
9	חמשה מאמרי בקרת (הנ"ל)	20	מאת קורמאן
10	כתובים אחרונים (אפאקריפן)		כנף רננים על פרק שירה
	דומענט		קול אוכר קרא דרוש על התורה

הודעה

21	צעהקן יודישע פאלקס ליעדער ,	35	אשת חיל , אדער אשת איש , (זויבערבלאט)
22	דיא נייע צעהקן יודישע פאלקס- ליעדער (הנ"ל)	36	דער קאמערזוניק (שט"ר)
23	נאמין צו דיא ערסטע 10 יודישע פאלקס-ליעדער (הנ"ל)	37	שודר ישר , דער פרומער בער- דער (הנ"ל)
24	עלעניע לעוואנדא נאמין עם המעקסט רוס ואידעם (הנ"ל)	38	דער גליקליכער פאסטוך (הנ"ל)
25	וועלמליכע נייעם (לעוויטאן)	39	אמאמע פין יענער וועלט (הנ"ל)
26	נאמין לשולמית (נאלדענפארען)	40	דער זאהן אלס שדכן (בלאשטיין)
27	דער נייער יודישער פראקטישער בריפען שטעללער (מאצקעוויץ)	41	דיא אמתע מענטשען לייעבע (אפ"ד)
28	בית הספר ח"א , מאת מ. ב. שניידער	42	דיא צוריק געקאמענע לייעבע אדער יאהאן אונד יעקב (אפ"ד)
29	בית הספר ח"ב , מ. ב. (הנ"ל)	43	תהנה דביר הקדוש
30	דער נייער גערייטער טרעפער (פייטאן)	44	יאהר צייטען ימים פיינע פארבען גרויסע אונד קליינע
31	כנסת ישראל הרש"ח השני	45	חלה טישטעכלעך פערשיידענע 'לקידוש על כל מועדי השנה
32	ימים מקדם (יהל"ל)	46	פיעל פערשיידענע ווינטקארטען לשנה טובה פאן אויסלעגן- דערשע פאבריקען זעהר פראכט- פאלע ארבעט
33	כאמקע הבד (לעוויטאן)	47	כנסת ישראל הרש"ח הראשון
34	אנעקראמען בוך 272 שיינע ווייטצען יאנעקראמען , מאת קוקעלשטיין	48	סיפורי ירושלים בע"ט עם שני ציורים יפים .

אדרעססע אלי :

ИСААКЪ ФУНКЪ, ВИЛЬНА.

Обжерный пер. д. Гурлянда.

ווערט גיט נאר ער האט זיך גיט געוואלט מישען אין
 אזעלכע געשפּרעכע, אפּער ר' יעקעוו האט פאר
 איהם גענומען דאס ווארט און האט אָנגעהויבן צו
 רעדן, — "דיא חכמי האומות (דיא חכמים פון
 אנדערע פעלקער) זאגן — וויא ר' יעקעוו האט נאר
 דיזע פאר ווערטער אויסגערעט איז אהרן אים פפאלען
 מיט פּעס, וואס פּערדרעהט איהר אקאפ מיט
 אייערע חכמי האומות וואס זייא האפּען אייך און
 אייערע תלמידים פון וועג אראפּגעפיהרט און אויך
 פאר אפיקורסים געמאכט", אהרן האט געמיינט דאס
 ר' יעקעוו וועט זיך מיט איהם אין א קריג אריינג-
 לאזן, אפּער עס איז גיט געוועזען אזו, ער איז
 אנדער געפאלען אין זיין שטול וויא אָנמעכטיג און
 מרערין האפּען זיך גענאסען פון זיינע אויגען, דעם
 רב האט דיא זאך געהר פּערדראסען און האט א
 געשרייא געגעבן צו אהרן, ארויס פון מיין שטוב
 דוא גוזת פנים, ווייסטו דען גיט אז המלכין פּגי
 חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא, דער וואס
 פּעשעמט דעם חבר פאר א סך מענשען דער האט
 קיין עולם הבא גיט. אלע זיינען געוועזען צופרידען
 מיט דעם דבס רייד און אהרן איז באלד פון שטוב
 ארויס, צו ר' יעקעוו זיינען אלע צוגעגאנגען און

האָבען איהם געמרייט און צוא איהם ליבליכע רייד
 גערעט, ער האט אָבער וויא געגנטפערט, מיינע
 ליבע פֿריינד, דעם ביזש וואס איך האב היינט גע-
 האט, געם איך דאס גיט אן פאר אַ בעליידיגונג,
 נאר פאר אַ פינגערצייג פון גאט דאס איך בין נאך
 גיט גוט אָפגעקומען פאר מיינע פיל געברות וואס איך
 האב געטאן, און דארום האב איך מיך ענשלאסען
 דיא שטאט אוועק צולאזען און וואנדערען אין דיא
 ווייטע וועלט, אפֿשר וועט מיר גאט צושיקען אַ
 צופאל איך זאל קענען גוטעס טאן אין דער וועלט
 וועט דאס זיין אַ פֿפֿרה פאר מיינע געברות, אלע
 האָבען אין איהם אריין גערעט ער זאל אָפֿשטעהן פון
 זיין פֿלאן, אָבער עס איז גיט געוועזען צו ענדערען,
 מאַרגען פֿריא האָבען ביידע פֿחורים אהרן און יעקעו
 פֿערלאזען דיא שטאט, אהרן אַ פולע הארץ מיט
 גקמה פאר וואס דער רב האט איהם ארויסגעטריבען,
 און יעקעו מיט אַ צופֿראָגען הארץ פול מיט חרטה
 און תשובה.

יעקעו האט זיך פֿאַרגענומען גיט דורך פאס-
 טען און ענינים זיינע חטאים גוט צוא מאַכען נור
 דורך ווירקען אויף אנדערע, אזוא וויא ער האט
 פֿריער געווירקט צוא שלעכטען אויף זיינע תלמידים
 אזוא ציגל

אזוא האט ער געוואלט יעצט פון דער גוטער זייט
 ווירקען שלעכטע מענשען צו בעסערען, פערדארבענע
 זעלען אויף דעם גראדען וועג ארויף צופיהרען, ווייל
 אפער אין דער נאנטקייט פון זיין שטאט אזואו מען
 קען איהם האט ער וועניג געקענט ווירקען דארום
 האט ער זיך ענשלאסען גאנץ ווייט צווייזען, דאס
 ביסיל געלט וואס ער האט געהאט איז איהם גענוג
 גוועזען אויף די רייזע קאסטען, ער האט געוואנדערט
 פון שטאט צו שטאט, איבעראל האט ער גוטע
 פרוכט געזייט, אומקעטום האט ער בעלערט, אינגער-
 ריכטעט, און פערדארבענע מענשען פערבעסערט,
 דער מיט האט ער זיך געפונען צופרידען און גליקליך,
 איין מאל איז ער געקומען אין א גרויסע שטאט
 גאנץ ווייט פון זיין היים, דער רב איז געוועזען א
 אלטער גרייז גראהער מאן אפער זעהר א גוטער און
 פריינדליכער מענש, ר' יעקעוו האט אים בעזוכט
 און איז בייא איהם איינגע טעג געפליבען און דער
 רב האט אין איהם דער קענט א וויכטיגען פרויען
 מאן, האט איהם ליב געהאט און האט אים פון זיך
 גיט אנדעק געלאזען ווייל ער האט אין איהם געפונען
 אז ער איז א גרויסער למדן און א פערשטענדליכער
 מענש, פילע זאכען פון דער קהלה האט דער רב

איהם איבער געטראגען און ער האט אלץ געמאכט
 צו דער בעסטער צופרידענהייט, אויך דיא גאנצע
 שטאט האט איהם געליבט און געאכטעט און ער
 האט זיך געפילט אנגעצויגען צו זיין, איין מאל
 האבען איהם דיא שטאט לייט געבעטען ער זאל א
 דרשה האלטען אין שול, ער האט אים אנפאנג
 אפילו ניט געוואלט נאר זיין האבען איהם שטארק
 געבעטען און ער האט דער צווייטען געווייליגט, עס
 איז געוועזען פרשה משפטים און ער האט צוויי
 דרוש גענומען דיא ווערטער וואס דיא אידען האבען
 געזאגט צו משה געשה ונשמע מיר וועלען טאן און
 הערען, און וואס דער מדרש זאגט דארויף אז בשעת
 דיא אידען האבען געזאגט געשה ונשמע האט גאט
 געזאגט צו דעם מלאך הכות, אויף אלע פעלקער
 וועסטו שליטה האבען אבער אויף מיין פאלק וועסטו
 קיין שליטה ניט האבען, דער געדאנקען דער פון
 איז אז אלע פעלקער וואס זיינען אמאל געוועזען
 זיינען געווארען פערשוואונדען פון דער וועלט און
 קיין זכר איז פון זיין ניט געבליבען, אבער דיא
 ישראל אזא לאנג וויא דיא וועלט וועט שטעהען
 וועלען זיין בלייבען א פאלק, ער האט זיין דרשה
 מיט בעניינסטערונג און מיט שטארקע שטימע גע-

זאגט אז דיא צוהערער זיינען געווארען ענטציקט פון
זיינע רייד .

ר' יעקעוו האט זיך עטוואס אפגערוהט אונ
האט מיט זיין טוך דיא שווייס אפגעווישט פון פנים ,
פלעצליך האט מען געהערט א שטימע פון אונטער
דער בימה רופענדיג "בייא מייגער עהרע דאס איז
יעקעוועל שטין" , וויא א דונער וואלט איהם גע-
טראפען איז ער אנדער געפאלען אונ איז אין חלשות
געבליבען , מען האט איהם קוים אפגעמינטערט אונ
סען האט איהם אריין געפיהרט אין דעם רבס שטוב .
דיא שטימע וואס איז געהערט געווארען פון
אונטער דער בימה האט אויסגערופען א געוויססער
שימעלע טישלער פון יעקעווס געבורטס שטאט ,
שימעלע איז געוועזען א גוטער בעל מלאכה , אבער
ער האט געוואלט גרינג לעבען האט ער זיך אריין
געלאזט אין הולטאייסטווא , אונטער דיא חברים וואס
יעקעוו האט גיהאט אין דר קנייפע איז אויך שימעלע
געוועזען , זייא האבען זייערע הולטאייסטווא געטריבן ,
דער גאך האט זיך שימעלע אנועק געלאזען צוא
שנארען אין דער וועלט , דאמאלס איז דאס פאר
דיא בעטלער קיין שלעכט געשעפט גיט געוועזען ,
גאנצע קאמפאניעס פלענען וואנדערען פון איין שטאט

צווא דער אנדער שטאט אונ פלעגן שטיקער
 געלט מאכען, ווייל יעדערער האט פאר זיין מורא
 געהאט, ווייל יעדער איז געלעגן ביין זיין
 מויל, אונ שיממעלע איז אויך געזאכען פון דינע
 שטארער הברה, אונ וויא ער האט דא דער קענט
 זיין אלטען קאמערעד האט ער קיין נאך נישט אויסגען
 געוועזען, נאר פון פערוואונדערונג האט ער אויס
 גערופען דאס ער איז יעקעו שטין".

דער רב האט איהם געפרעגט וואס איז גע-
 וועזען דיא סבה וואס ער איז מיט איינמאל אין
 חלשות געבליבען, יעקעו האט איהם דער ציילט דיא
 גאנצע געשיכטע וואס איהם האט פאסירט אין זיין
 היים, אונ האט אויך דעם רב געזאגט אז ער האט
 זיך פעסט ענשלאסען די שטאט פאלד מארגען פריא
 צווא פערלאזען, ווייל גאט האט איהם מודיע גע-
 וועזען דורך דעם בעטלער אז ער איז נאך נישט גענוג
 אפגעקומען פאר זיינע גברות, דיא שטאט לייט
 האבן אים זעהר ברויערט וואס ער פארט פון זיי אנוועק
 ווייל זיי האבן זיכר גרעכענט אז ער וועט אמאל זיין זייער
 רב, אדער זיין ענטשלוס איז נישט געוועזען צו ענדערען.
 ר' יעקעו האט געזוכט זיין אמאליגע
 קאמערעד שיממעלע אין דער הקנסת אורחים שטובע

דיא וואהנונג פון אלע שטארקער און פערטלער ,
שיממעלען האט גוט געקריינקט וואס ער האט דא
יעקעו אונגעמאכט , ער האט גערעכענט אז יעקעו
וועט אויף איהם שרעקלעך אין פעס זיין , און וויא
פערוואונדערט איז ער געווארען וויא ער האט געזעהן
אז יעקעו איז צוא איהם געקומען וויא איין
אלטער בעקאנטער און האט צוא איהם פריינדליכע
ווערטער גערעדט , „ווא שיממעלע“ האט יעקעו צוא
איהם געזאגט — „ביסטו נאך גיט נאט מיט אַזא
געמיינעם שמוציגען לעבען וויא דוא פיהרסט , ווילסטו
גיט אונזעק ווארפען דיא שטארקערייא און זיך בעסער
געמען צוא דינע האנד ארבייט“ . „ווא איך וואלט
דאס געמאן“ האט שיממעלע איהם געענטפערט „אפער
איך האב קיין מיטעל דער צוא גיט“ . „זאגן גיט האט
יעקעו צוא איהם געזאגט, איך וועל פאר דיר זארגען“ .
ער האט איהם באלד געקויפט האנד ווערקער
קליידער , און ווערקצייג און האבען געמאכט זייערן
צוריק רייזע נאך זייער געבורטס שטאט , וויא זייגען
אין א גרויסע שטאט געקומען , האט שיממעלע באלד
געהאט דיא געלעגנהייט צוא ווייזען אז ער פער-
שטעהט נאך זיינע ארבייט גוט און האט דער צוא
לויפט און דער הכנסת אורחים שטופע פון דיזער

שטאט האט זעהר שרעקליך אויס געזעהען, עס איז
געוועזען אין גאנצען פערנאכלעסיגט, ביין טיש ביין
ביינקעל ביין בעט איז גיט געוועזען גאר פיל שמוץ
מיט פלאטע, דער נייער פארשטעהער פון דיזער
שטאט האט באלד אנגעפאנגען פערפעסערונגען אין
הכנסת אורחים שטוב צו מאכען, ער האט געהייסן
דעם אויף זעהער פון הכנסת אורחים ער זאל רופען
א סטאלער אונט מען זאל נייע טיש אונט ביינק אויף
נייע בעטען מאכען, צו דיזער צייט איז גראד יעקעו
מיט שימעלע דארט אנגעקומען, אונט שימעלע האט
זיך אנגעפאטען דעם פארשטעהער אז ער וועט דאס
אלץ מאכען, דער פארשטעהער איז געוועזען צווא
פרידען אז א איד זאל דאס אלץ קענען מאכען ווייל
דאמאלט איז זעלמען געוועזען א איד א בעל מלאכה,
שימעלע האט דאס אלץ געמאכט צווא דער בעסטע
צופרידענהייט פון דעם פארשטעהער אונט ער האט
איהם גוט בעלאהנט, דער צווא האט ער איהם א
ברוג וויין געגעבען ער זאל זיך א ביסל לוסטונ
מאכען.

אין דער זעלביגע צייט איז דארט איין גע-
שטאנען א אידישער סופר ער האט געהייסען רבי
יהודה, ער איז געוועזען א זון פון א מורה הוראה,

אונ האט געהאט פעהיגקייטען שיינ צוא שרייבן,
 דער צוא איז ער אפער אגרויסער ארעמאן געוועזען,
 דען דיא שטעטיל אוואו ער האט געוואהנט איז צוא
 קליין געוועזען ער זאל שטענדיג זיין פרנסה געפינען,
 אס אנפאנג וויא ער האט חתונה געהאט האט ער
 נאך געקענט פערדינען זיין חיונה אפער דער נאך אז
 דיא פאמיליע איז גרעסער געווארען, האט ער גע-
 מוזט מיט זיין פאמיליע דעם וואנדערשטאק געהמען,
 אונ האבען גערייזט פון שטאט צוא שטאט, זייער
 וואהנונג איז שטענדיג געוועזען אין הכנסת אורחוב,
 מיט איהם האט אויך מיט גערייזט זיין מאכטער א
 מיידיל פון איאהר 16, זעהר שיינ פון געשטאלט
 אונ ארעם אפער ריינליך אנגעטאהן, שימעלע האט
 א אויג געווארפען אויף דיזע מיידיל, אונ האט זיא
 געוואלט צום ווייב געמען אפער דיזע פראסטע
 מענשען פערשטעהען וועניג וויא מיט דעם שענען
 געשלעכט אום צוגעהען, ביים ווייגטרינקען האט
 שימעלע אנגעגאסען א גלאז וויין אונ האט דר לאנגט
 דאס מיידיל, "נעהם ביידע טרינק א גלעזעל וויין, זאג
 נאר ביילע אז איך וועל מייסטער ווערען ווילסטו גיט
 פרויא מייסטערין ווערין", ביילע איז געווארען ראטה
 פון בעשעמונג, אפער דעם פרומען פאטער האט

דאס פערדראסען, אונ האט זיך אפגערופען צוא
 שימעלע, וואס טרייבט איהר דא פאר קאטאנוועס
 מיט מיינע טאכטער, ווען איהר וועט זיין א מייסטער
 וועט איהר ניט וועלען התנזה האבען מיט מיינע
 טאכטער ווייל זיא איז גאנץ ארעם, איך האב איהר
 קיין גדן גיט צוא געבען אויך קען איך איהר קיין
 אויס שטייער גיט מאכען. "זאגט דאס גיט ר' יהודה'
 האט שימעלע זיך אפגערופען, זיינען ביילעס אויגען
 אונ הענט בייא אייך גאר גיט ווערט? א נוטע בעל
 הביתטע איז פיל בעסער וויא גדן, איך דאנקען גאט
 ברויך קיין גדן גיט, מלאכה האט א גילדערנעם גרוינד,
 איך בין אליין א עם הארץ גאר מיין באפע האט מיר
 ערצייילט, אז אין מדרש שטעהט אז בשעת גאט
 האט באשאפען דיא וועלט האט ער אויס גערעכענט
 אדם הראשון מיט וואס זיינע קינדער וועלן זיך בשעפטיגן
 אויף דער וועלט, דער וועט זיין א שניידער דער א
 שוסטער, אונ דער א בוימייסטער, האט אדם
 הראשון דעם רבונז של עולם געפערענט וואס וועט זיין
 אז אלע שטעט וועלען שוין זיין אויס געבויט אונ אלע
 הייזער וועלען שוין זיין פארטיג וואס וועלען טאן די
 בוימייסטער? האט דער השם יתברך געענטפערט
 איך וועל בעסער צעהען שטעט אפברענגען לאזען

איידער איין בוימייסטער לאזען הונגערן. „גוט געזאגט“
 האט זיך געהערט א שטיקע פון הינטער דער מִהיר,
 דוא האסט דיין הלצה מיט שכל געזאגט אפער זאג
 מיר וואס האנדילט זיך דא, וויא איך פערשטעהע האט
 איהר געהאט א קליינעם שטרייט צווישען זיך. ר'
 יהודה האט איהם ערצעהלט וואס דא איז געשעהען
 האט ר' יעקעווי שוועלען פארנוירפֿע געמאכט פאר
 וואס ער איז צוא שוועל געגאנגען מיט זיינע ליבעס
 ערקלעהרונגען, דער נאך האט ער געזאגט צוא ר'
 יהודה זייט אונזערע, וואס דער גבן בעטרעפט
 קען איך אייך אפֿהעלפֿען, איך האב אנגעוויסע סומע
 געלד וואס איך פֿרויך דאס גיט, דאס קען איך אייך
 צוא גבן אונ צוא אויסשטייער געבען. ווער קען פֿאר-
 שטעלען דיא שמוחה פון ר' יהודה אונ זיין פאמיליע
 וויא זיין האפען געזעהען אז זייער טאכטער ביילע
 איז שוין פֿערזארגט, מען האט געמאכט א שיינעם
 תנאים, אונ נאך דיא תנאים האפען זיין אפֿגע-
 רעט אז ר' יהודה זאל מיט זיין פאמיליע קומען אין
 זייער שטאט אונ דארטען וועט מען מאכען חתונה,
 ר' יעקעווי אונ שוועלע האפען זיך מיט ר' יהודה
 אונ זיין פאמיליע אפֿגעזעגענט אונ האפען ווייטער
 געוואנדערט, ר' יעקעווי האט מיט זיינע ריינע גיט

געאייילט

זת"ל

געאייגנט, ער האט געוואלט אין יעדער שטאט עטוואס
 גוטעס ווירקען, אינ דארום האט ער אין יעדער
 שטאט דרשות געזאגט און דער עולם איז געוועזען
 פון איהם זעהר צופרידען, נאר איין ואך האבען זיין
 גיט געקענט פערשטעהען פאר וואס א מאן וויא ער
 זוכט אויף א וואהנונג אין די שטארקער שטובע אוואו
 דיא געמיינע שטארקערס וואהנען, זיין האבען גע-
 רעכענט אז דאס מוז זיין אפקומענעס פאר איהם,
 ער ריכט אב גלות און דאס איז א תשובה אויף
 זיינע געזונות, שיממעלע איז אפילו גיט צופרידען גע-
 וועזען מיט דעם שלעפין ואך, ער האט געוואלט וואס
 גיכער קומען אהיים, יעדער טאג איז זיין איהם
 געוועזען א יאהר ווייל ער האט געהאפט באלד זיך
 דארטען צווא טרעפען מיט זיין געליבטע ביילע אפער
 ער האט דאך גיט געקענט מעין פנים זיין ר' יעקעווען
 זיין וואהלטהעטער און האט געמוזט אלץ פאר ליב
 געמען, אדרבה ער האט זיך נאך מעהר געסטארעוועט
 אלע ווינשע פון ר' יעקעו צווא ערפילען און האט
 שטענדיג געזאגט דאס ער איז ברייט פאר ר'
 יעקעווען אין דיא גרעסטע סכנה צווא געהען, און
 דיזע סכנה האט זיך באלד געוויזען.

איין מאל אין א זומער מארגען זיינען זיין

גַּעְקוּמַעַן אִין אַ גְרוֹיִסְעַ שְׁטאַט וואָס דאַרְטַען האָבַען
קײַנע אַידען נישט געוואָהנט, אִין אַזאַ שְׁטאַט פֿלעגט
דיא אַידען פֿייַנד־שאַפֿט פֿיל גֶרעסער צוא זײַן, ווייל
זײַא האָבַען קײַן אַידען נישט אָנגעזעהען, נָאר זײַא
האָבַען געהערט דער צײַליגדיג זײַערע פֿעהלער פֿון
דיא יודען פֿייַנד, אִין דיזעם טאָג איז געוועזען דיא
שְׁטאַט זעהר אַזויס געפּוּצט, פֿאַהנען זײַנען געוועזען
אַזויס געשטעלט אַזויף אַלע הייזער, דיא גאַסען אַזויס
געקעהרט רײַן, דיא געוועלפֿען צוגעמאַכט אונג פֿען
האַט ער־וואַרמעט אַ גְרוֹיִסְען מאַן וואָס האָט געברויכט
אִין דיזעם טאָג צוא קומען, ר' יעקעוו האָט זיך
געוואָלט אָברוהען אַ ביסעל פֿון זײַנע רײַזע אונג פֿון
דיא אַנשטערענגונג, האָט ער געדונגען אַ שטייפֿיר
אַזויף אַ פֿאַר טעג אִין אַ הינטער געסעל אונג איז אַרײַן
געצויגען דאַרט מיט שימעלע, דער נאָך אַז זײַא
האָבַען זיך אַיבער געמאַן זײַנען זײַא אַביסיל אִין
נאָם אַרזויס, שימעלע איז געגאנגען זײַן וועג אונג ר'
יעקעוו איז געגאנגען זײַן וועג פֿאַר טראַכט אִין זײַנע
געבאָנקען, פֿלעצליך האָבַען אָן געפֿאַנגען דיא
גלאָקען צוא קלינגען אונג אַ גְרוֹיִסְע פֿערנאַמלונג
מעגלשען האָבַען זיך געשטעלט אִין צווייא שורות אונג
אַ פֿרעבטיגע קאָטש איז דורך געפֿאַהרען, אִין דער

קאטש זיינען געוועסען צווייא יונגע נייסטליכע, איינער
 פון זייא איז געוועזען דער גייער בישאף וואס איז
 אראב געקומען פון רוים דארטען זיך צווא געזעצען,
 אונ דער צווייטער איז געוועזען זיין סעקרעטאר, וויא
 דאס פאלק האט דעם גייעם בישאף דער זעהען
 זיינען זייא אלע אנדער געפאלען פאר איהם אויף
 דיא קניא מיט אפ געדעקטעם קאפ, ר' יעקעוו האט
 א בליק געגעבען אויף דעם גייען בישאף איז ער גע-
 ווארען פערוואונדערט, דען זיין פיזינאמיע איז איהם
 גיט געוועזען אונגעקאנט, ער האט זיך דער מאהנט
 אז ער איז יאהאן זיין יונגענדפריינד, אונ ווייל ער
 איז צומישט געווארען האט ער פאר געסען דיא היטיל
 אראב צווא נעמען, דיא פריסטען האבען דאס געזעהן
 זיינען זייא ביז געווארען אויף דעם יודען, דען זייא
 האבען געזאגט דאס דער יודע איז געקומען אפלאכען
 פון זייער בישאף, זייא זיינען איהם געפאלען וויא
 דיא ווילדע חיות אונ יעדער האט געשריגען געהקט
 דעם פערפלוכטען יודען דער ווערנט איהם, ווארפט
 איהם אריין אין טייד, ערשלאגט איהם וויא א הונט,
 אונ הונדערטער הענט האבען איהם אן גענומען אונ
 האבען איהם געוואלט צווא רעכט טאכען, דורך
 דיען געטומעל איז דעם בישאפס וואגען געבליבען

שטענען און האט גיט געקאנט ווייטער פאהרען ,
דער בישאף האט זיך אנדער געשטעלט אין וואגען
צוא זעהען וואס איז דאס פאר א טוקעל , מיט זיין
שארפען בליק האט ער באלד דער קענט זיין אלטען
פריינד יעקעוועל , און דיא גרויסע סכנה וואס שוועפט
אויף איהם , ער האט איין געראקט זיין סעקרעטער
אין אויפער א פאר ווערטער און וויא פייל פון בויגען
איז ער אראב געלאפען פון וואגען און האט געשרייען
צום פאלק , אים בעפעל פון בישאף זאל זיך קיינער
גיט דער וועגען אן צוריהרען דעם יידען , ער זאל
גלייך איפער גנעבן ווערן דעם קירכליכן סאגד און ער
וועט אליין דעם יידען משפטין , מען זאל איהם גלייך
אפפיהרען אין פאלאץ אונטער א גוטע בעוואכונג
און דארט זאל מען איהם אין געפיינגענעם אריין
זעצען , דער בישאף האט דאס קלוג געמאכט ווארום
ער האט גוט געוואוסט דאס אויף דיזע ארט וועלען
זיין איהם אפלאזען , ר' יעקעו האט זיך גאר גיט
ערשראקען דען ער האט גאנץ גוט פערשטאנען דעם
בישאפס מיינונג , גאר שימעלע איז געוועזען א
צינקאכטער , ער האט געמיינט אז ר' יעקעו איז שוין
פערפאלען , ר' יעקעו איז געווארען אפגעפיהרט אין
געפיינגענעם און דער בישאף איז אריין אין דער

קירבע ויינע ערשטע רעדע צוא האלטען , דער נאך
 איז ער געפאהרען אין זיין פאלאץ, דעם גאנצען טאג
 האט ער קיין צייט נישט געהאט מיט זיין פריינד זיך
 צוא זעהען ווייל ער האט געהאט פיל בעזוכע , נאר
 אבענד אז אלע געסט ויינעו שוין אנועק האט ער
 געהייסען זיין סעקרעטאר ער זאל רופען זיין אלטען
 פריינד, דער סעקרעטאר איז איהם געגאנגען רופען
 אונ דער בישאף איז איהם געגאנגען ענטפונגען ,
 דורך פיל סאלאנגען איז ער געווארען דורך געפיהרט ,
 ביז דיא צווייא אלטע גוסטע פריינד האבען זיך בע-
 געגענט , זייא ויינען געפאלען איינער אויף דעם
 אנדערענס האלף, האבען זיך געקושט אונ געהאלט
 אונ צוא זייער פרייד איז קיין סוף נישט געוועזען ,
 דער סעקרעטאר איז געווארען זייער פערבונדענער
 אונ אלע דרייא האבען זיך געזעצט אונ דיא צווייא
 אלטע פריינד האבען ערצעהלט זייערע געשיכטע ,
 דער בישאף האט געהאט ווייניג וואס צוא ערצעהלען,
 זיינע געלעהרזאמקייט אין דיא אידישע וויסען שאפט
 וואס ער האט געלערענט פון זיין אידישען פריינד
 האט איהם א גרויסען נאמען פערשאפט אין רוים
 אונ דער פאפסט האט איהם פראטעזשירט אונ איז
 געגאנגען שטעל פון שטופע צוא שטופע ביז ער איז
 געקומען

געקומען אין אזא קורצע צייט צוא דינע גרויסע
ראנגע, ר' יעקעוו האט געהאט מעהר וואס צוא
דער צעהלען דען ער האט פאר די צוויי גייסטליכע
אלס ערצעהלט אויך וויינע חמאים וואס ער האט
געטאן, צום ערשטען מאל האט א אידישער למדן
געהאלטען א ספאנויעדו פאר א קאמוזילישען בישאף
אפער ניט פדי ער זאל איהם מוחל ויין אויף דיא
עברות נאר איינפאך ויין הארץ אויס צוא גיסען פאר
איהם, וייא האפען זיך דיא גאנצע גאכט אונטער
האלטען אונ ופוחים געהאט וויא פריער אין זייער
יוגענד, גאכער וויינען וייא געגאנגען שלאפען.

שימעלע האט ניט געקענט אויס האלטען פון
גרויס זארג פאר ר' יעקעווען, ער איז פאלד געלאפען
צוא דעם ארט אוואו מען האט איהם אריין געזעצט
אונ האט דעם לאקאי געשענקט א הארטען זילבערנעם
טהאלער וואס ער האט פערדינט אין יענער שטאט
אין הכנסת אורחים אונ דער לאקאי האט איהם
אריין געלאזען צוא ר' יעקעוו, וויא פערוואונדערט
איז ער געווארען דאס אנשטאט וואס ער האט זיך
געריקט אז ר' יעקעוו ויצט אין א פינצטערן קעלער
איז ער אין א פערעכטיגען זאל מיט פיינע ווערט-
שאפט, ער האט דינע זאכע נאר ניט פערשטאנען

און האט גערעכענט אז ער האט דאס אלץ געמאכט
 דורך קבלה, ער איז פאר ר' יעקעווען געשטאנען
 מיט גרויס רעשפעקט און אכטונג אבער ר' יעקעו
 האט איהם ערקלעהרט דיא גאנצע זאכע האט ער
 איצט דיא אויגען געעפענט און האט פערשטאנען
 וואס דא איז געוועזען.

דיא צווייא נוסע פריינד ר' יעקעו און דער
 בישאף זיינען געזעסען צווייא טעג ביא זאמען און
 דער בישאף האט גאטירליך געווארגט אז יעקעו זאל
 עסען נאר אזעלכע זאכען וואס איז פֿשר, אויף
 שימעלע איז געוועזען דעם בישאפס גאסט, דער
 נאך האבען זייא זיך אָב געזעגענט און ר' יעקעו
 מיט שימעלע זיינען געווארען אָפגעפיהרט אין דעם
 בישאפס וואנען ביז צוא דער געכסטער שטעטיל.

דיא רעטונג.

ר' יעקעו און שימעלע האבען זייערע רייע
 ווייטער געמאכט ביז זייא זיינען געקומען אין א
 שטעטיל גיט ווייט פון דער שטאט נ. אואו ר'
 שמואל רחלם פאטער איז א רב געוועזען, דארטען
 האבען זייא אויך געפונען ר' יהודה סופר מיט זיינע
 פאמיליע, שימעלע איז נאר לעבעדיג געווארען אז

ער האט דער זעהען זיינע געליבטע ביילה, ר' יעקעוו
האט געדונגען אין דער שטעטל פאר ר' יהודה
פאמיליע א באזונדער וואהנונג, ווייל ער האט גע-
וואלט אז דיזע אונגליקליכע פאמיליע זאל א מאל
שפירען א טעם פון א אייגענע ווירטשאפט, צוא
עסען בייא א אייגענעם מיש, זייא זאלען אן הייבען
צוא פערזאכטען דעם שלעפער לעבען דיא ארום
מרייבונג פון איין שטאט אין דער אנדערע אן רוא
אן מנוחה. !

עס איז געוועזען ערב שבת, ר' יעקעוו האט
זייא פערזארגט זייא זאלען מאכען א פרייטען בעל
הביתשען שבת, מיט אלע אידישע פערנגניגען,
ר' יהודה מיט זיינע פאמיליע האבען זיך ווירקליך
דינעם שבת גליקליך געשעצט, דען שוין לאנגע האט
ער אזא עונג גיט געהאט בייא א מיש זיממען מיט
דער גאנצע פאמיליע, אונ בייא גאכט אין א
ארגענטליך פעט צוא שלאפען, זייא האבען זיך פער-
גניגט דעם גאנצען שבת, שימעלע איז אויך זייער
גאסט געוועזען אונ גאך א גאסט האבען זייא איין
געלאדען צום מיש, צוא זייער שמחה איז קיין
גרענעץ גיט געוועזען, גאך אז עס איז שוין גע-
קומען שבת צוא גאכט איז דיא ארעמע פאמיליע

ווידער אויפֿעמױניג געווארען, ווייל זיין האפֿען בײַ-
רעכענט אז באלד וועלען זיין מווען ווידער זייער
שולעפֿער לעפֿען פֿיהרען אונ זיך ארויפֿוואַגלען פֿון
אײן שטאט אין דער אנדער שטאט, ר' יעקעוו האט
זיך דעם גאנצען שבת גיט געווינען בײַא זיין ווייל
ער האט גיט געוואלט שטערען זייער שמוחה, שבת
צווא נאכט איז ער צווא זיין אריין געקומען אונ האט
צווא זיין געזאגט א ברייטען „גוט וואך“, אפֿער ר'
יהודה האט איהם א אויפֿעטיגעס „גוט יאהר“ גע-
ענטפֿערט. וואס זייט איהר אזא אויפֿעמױניג האט ר'
יעקעוו זיין געפֿרעגט, „ליבער רבי“ האט דעם סופֿרס
ווייב איהם געענטפֿערט, מיר האפֿען אין דזעם שבת
געשפֿירט א טעם פֿון גן עדן אפֿער איצט אז מיר
בערעכענען זיך דאס מיר מווען צוריק געהען אין
גיהנם, מיר מווען אונזער שטארקער לעפֿען ווידער
פֿיהרען טהוט אונז זעהר באַנק, אונז וואלט שוין
בעסער געוועזען אז מיר וואלטען היינטיגען שבת
געלעבט וויא אלע שבתים. „זארגט גיט האט ר'
יעקעוו צווא זיין געזאגט, איך האב שוין פֿאר אייך
געזארגט איהר זאלט גיט דארפֿען מער גע ונד זיין,
דער רב ר' יחזקאל פֿון אונזער שטאט האט פֿאר אייך
א גוטע שטעל, איהר ווערט דאָרט האפֿען אייער

פֿרִנְסָה בִּכְבוֹד , אויף פֿאר שוּמַעלע האָב איך גע-
 זאָרְגט , איך האָב שוין בַּעקוּמַען פֿאר איהם א
 דיפֿלאם אז ער איז מייסְטער אונז ער וועט זיך קענען
 בַּעזַעמַצען אַזאוי ער וויל אונז זיך א מייסְטער ווערן
 איין ריכטען . ווער קען זיך פֿאַרשטעלען דיא פֿרייד
 פון דיזע אלע אַרעמַע אונזשולדיגע מענשען, זיין
 האָבען פֿשוט גיט געוואוסט וואס צוא מָהאן פון
 גרויס שמוחה , אָבער מיט איין מאל איז זייער שמוחה
 פֿערקעהרט געווארען אין א גרויסע שרעק , דען דער
 גאסט וואס האט געגעסען שבת בייא ר' יהודה איז
 אריין געלאפען האסטויג אין שטוב אונז האט אלעמען
 דער ציילט א שרעקליכען אונגליק וואס האט גע-
 מראָפֿן דעם רב ר' שמואל אין דער שטאט נ. דאס
 דיא פֿאליציע איז איהם בַּעפֿאלען היינט פֿריא אונז
 מען האט איהם געשמיט אין קייטען אונז איהם אריין
 געווארפען אין געפֿענגענעס , אלע זיינע ספרים האט
 מען קאנפֿעסקירט אונז צוא גענומען , אויף דיא פֿאר
 שטעהער האט מען אריין געזעצט גאר איינער איז
 גיצול געווארען פון זייערע הענט אונז איז געקומען
 אום שבת צופֿאהרען אָהער צוא זוכען הילף בייא
 דער הייזער קהלה אונז איצט איז א גרויסע אַסיפה
 אין קהל שטוב . דיא סבה וואס מען האט זיין

אריין געזעצט איז ווייל איינער האט געמסקרײט אז
 דער רב ר' שמואל רעט אין זיינע דרשות שלעכטעס
 אויף דיא פריסטען און דיא אידען בעטען אלע טאג
 אין זייערע תפלות אז אלע פריסטען זאלען אים גע-
 בראכט ווערען, אזוא האט דער גאסט דער ציילט
 אין ר' יהודהס וואהנזג, אלע זיינען געשטאנען
 צוציטערטע, ווארום זיין האבען גאנץ נישט געוואוסט
 אז דער פון וועט דאס אונגליק ארויס אויף אלע
 אידען, נאר ר' יעקעו איז געשטאנען גלייך גילטיג
 און איהם האט דזע גאנצע געשיכטע ווייניג גע-
 ארט, ער האט נאר געפעטען דעם גאסט ער זאל
 איהם ווייזען אזואו איז דיא קהל שטוב, און איז
 דארטען אנוועק.

אידער מיר וועלען ערצעהלען וואס עס איז
 ווייטער געוועזען מוזען מיר פרייהער ערקלעהרען ווער
 איז דאס דער מסור געוועזען וואס האט אזא אונגליק
 געבראכט אויף דעם רב און אויף אלע אידען אין
 דזעם לאנד, דער לעזער וועט זיך דער מאהנען
 דאס ווען ר' יעקעו איז ארויס פון זיין וואוינשטאט
 איז אויך אהרן חסיד ארויס, ער איז גלייך געפארען
 צוא ר' שמואלן זיין אלטען רבי, דער רב האט אים
 זעהר פליין אנגענומען און האט איהם געפרעגט פאר

וואס ער איז אנוועק פון זיין שטאט, אהרן האט
 איהם דערצעהלט דיא גאנצע מעשה וואס עס איז
 געוועזען און האט נאך פיל ליגען צוגעלייגט, און
 ווייל ר' שמואל איז געוועזען א שטרענג פרומער מאן
 האט ער איהם אלץ געגלייבט, און איז בייא איהם
 אין גרויס אכטונג געשטאנען, אבער דיא רבצין און
 רחל האבען איהם פייגד געהאט וויא א שפין ווייל
 זייא האבען דער קענט אז ער איז א פאלשער
 מענטש, אהרן האט אנגעהויבען צוא זוכען א רבנות
 שטעל ווייל ער האט גערעכענט דאס ווען ער וועט
 זיין א רב וועט שוין רחל געשווינדער איינזאליגען זיין
 ווייב צוא זיין, ער איז געוועזען אין עטליכע שטעט
 אויף פראפע צוא וואלטען דרשות אבער ער האט
 זיין גליק גיט געפונען, ווייל זיינע רייד זיינען גיט
 ארויס פון א עהרליכע הארץ, אזואו ער איז געקומען
 האט ער געהאלטען א דרשה לויט וויא דיא מיינונג
 פון דיא אייגנזאהנער, איז ער געקומען אין א פרומע
 ארטהא אקמישע קהלה האט ער געזאגט זיין דרשה
 זעהר פרום און האט געשאטען אש אויף דיא זייע
 אויף געקלעהרטע, איז ער געקומען אין א אויף
 געקלעהרטע שטאט האט ער פערקעהרט גערעט,
 איין מאל איז ער געקומען אין א שטאט און האט

דארטען געהאלטען גראד אזא דרש'ה וואס אלעמען
איז געפעלען געוועזען נאר צוא זיין אונגליק האט זיך
געוויזען דארט א קאנקורענט וואס יענער האט אויך
געהאלטען א שענע דרש'ה און האט געהאט א סוף
אנהענגער, פון דעמט וועגען האבען זיין איהם גיט
אפגעזאגט נאר זיין האבען איהם געהייסען ער זאל
אין עטליכע וואכען ווידער קומען און האלטען
ווידער א פראפע דרש'ה, אויב ער וועט געפעלען וועט
ער בעקומען דיא רבנות שטעלע, ער איז פון דארט
אזעק געפאהרען און ביין איהם איז געבליבען א
פלאן ער זאל פאהרען אין נ. צוא ר' שמואל און
אפען איהם זאגען דאס ער וויל זיין טאכטער פאר
א ווייב, ער האט גערעכענט אז ווען ער וועט בע-
קומען ר' שמואלס טאכטער פאר א ווייב און וועט
זיין ר' שמואלס איידים וועט ער געשווינטער קריגען
דיא רבנות שטעלע, פאריגדעק צוריק איז ער גע-
זעסען צוזאמען מיט א מיסיאנער, דיזער מיסיאנער
האט זיך מיט איהם אריין געלאזען אין רבנים, ער
האט באלד דר טאפט אין אחרונ דאס ער איז א נויט
הערטיל מען קען מיט איהם עפעס מאכען, ער
האט איהם אנטעפאנגען פאנאנדער צוא וועגען דיא
יסודות פון זיין אמונה, נאמירליך האט אחרן איהם

אויך אפגעווענדעט אונ אזא האפען זיין זיך מתרופח
 געוועזען ביז זיין זיינען געקומען אין שטאט, דער
 מיטאנער האט זיך מיט איהם אפגעוועגענט אונ האט
 איהם געגעפען זיינע ווייט קארטע, אהרן איז אראפ
 צום רב אין שטוב האט זיך מיט איהם פאנאנדער
 גערעט אונ האט איהם מגלה געוועזען זיין גאנצעס
 הארץ אז ער ליבט שוין פון לאנג זיינע טאכטער
 רחל אונ פערלאנגט פון איהם זיינע טאכטער צום
 ווייב, דער רב ר' שמואל האט אפער אין דיוער
 צייט געלעגענהייט געהאט זיך גוט צו א גרונדיגען
 אויפער אהרנס באראקטער, ער איז גראד געוועזען
 זיינגעלאדען אויף א חתונה אין זיינע ערשטע רבנות
 שטאט, דארט האט איהם דער רב ר' יחזקאל קלאהר
 געמאכט וואס פאר א באראקטער אהרן האט,
 האט ער געזאגט צו אהרן אויך קען זיינע טאכטער
 גיט געפען אזא מאן וואס האט א צוויי זייטליגען
 באראקטער, וויא א דינער וואלט איהם איין געשלאגן
 אזא האפען דעם רבס רייד איהם צוודערט, ער
 האט געזעהען זיינע אלע פלאנען געהען צו א גרונדע
 האט ער נאר איין פלאן אנגענומען א פלאן פון א
 שרעקליכע נקמה, ער האט זיך געוואלט נוקם זיין
 אן דעם רב אונ אן אלע אידען, ער איז אנועק צו א

דעם מיסיאנער און האט איהם געזאגט דאס ער האט
זיך איבער געגלעהרט און עס געפעלט איהם בעסער
דיא פריסטליכע אמונה, דער מיסיאנער האט איהם
נאטירליך אנגענומען זעהר פריינדלעך און האט אים
פערשפראכען א סומע געלד ווען ער וועט שרייבען
א ווערק ארויס גענומען פון דיא אידישע ספרים
געגען דיא אידען, אהרן האט איהם נאטירליך דאס
צוא געזאגט, און האט דער לאנגט א מסירה אין
דער רעגירונג אז דער רב פון נ. שילט דיא פריסטען
אין זיינע דרשות און אין זייערע געפעט ביכער
שטעהען נאר שלעכטעס אויף דיא פריסטען, דאס
איז וועגן די אידזאכע וואס מען האט דעם רב אריין געזעט.
ר' יעקעו איז געקומען אין קהל שטיבל,
און האט געפונען א פערזאמלונג פון פערזארגטע
פנימער און האפען קיין עצה גיט געפונען וויא דעם
אונגליק אפ צוא ווענדען פון דעם רב און פון אלע
אידען, אפער ר' יעקעו האט זיין באלד געטרייסט
אז דיא הילף איז נאהענט, זיין האפען איהם נאטירליך
גיט געוואלט גלויבען בפרט אז ער איז געוועזען א
גאנץ אום בעקאנטער, אפער וויא ער האט זיין
געוויזען דעם פאפיר פון דעם בישאף וואס ער האט
בייא זיך געהאט זיינען אלע מיט איין סאל פרעהליך
געווארען

געווארען אונ זייער טרויער איז געווארען פערקעהרט
 אין שטחה ויששון, ר' יעקעוו האט זיך געזעצט מיט
 דעם פארשטעהער פון דער שטאט נ. אונ איז
 דארטען צוריק געפארען, זיין זייען צוויי געקומען
 צום פאליצמייסטער גענויא זיך צו ערקונדיגען איפער
 די אנקלאגע, דער פאליצמייסטער איז געוועזען בטבע
 א גוטער מענטש, נאר ער האט זיין געוואגט אז ער
 אליין קען דער ביין גאר גיט העלפען סיידען מען
 זאל בריינגען פון א גרויסע פריסטליכע פערזענליכקייט
 א ערקלערונג אז דער מסור האט פאלש אנגעקלאגט
 אונ דיא שטעלען וואס ער האט אן געוויזען אז אידען
 שילטען דיא פריסטען איז פאלש, ר' יעקעוו האט
 דעם פאליצמייסטער געוויזען דעם פאפיר וואס ער
 האט געהאט פון דעם בישאף, דער פאליצמייסטער
 איז געווארען א צוציטערטער, דען ער האט איצטער
 פערשטאנען ווער דער מאן איז וואס שטעהט פראים,
 ער האט אים געהער פיל פכוד געוויזען, אונ האט איהם
 געזאגט דאס ווען ער וועט גאר בריינגען א פאר
 ווערטער פון בישאף וועט ער דיא גאנצע קלאגע
 פערניכטען אונ וועט אלעמען פערברייטען, דער ווייל
 האט ר' יעקעוו יבייא איהם געפוינעלט אז מען זאל
 דעם רב בעסער געהאנדלען אונ מען זאל דיא
 פאמיליע

פאמיליגע צוא לאזען צוא איהם, ר' יעקעו איז
גלייך געפאהרען נאך דער שטאט אוואו דער בישאף
האט געוואוינט, דארטען איז ער געווארען עמפאנגען
מיט דער גרעסטער ליבע, דער בישאף האט באלד
אויף געשריבען א ערקלעהרונג דאס דיא גאנצע
אנקלאגע פון אהרן איז פאלש ווייל דיא אלע תפלות
שטאמען נאך פון אזעלכע צייטען אונ פון אזעלכע
לענדער אוואו קיינע פריסטען זיינען נאך נישט גע-
וועזען, נאר ווייל דיא אידען האלטען זיך ביא
זייערע אלטע מנהגים האבען זייא דיא אלטע תפלות
געלאזט שטעהען אין זייער געפעט בוך. ר' יעקעו
האט גענומען דעם פאפיר אונ האט גלייך זיינע
צוריק רייזע געמאכט נאך דר שטאט נ., ער האט דעם
פאליצמייסטער דעם פאפיר פון בישאף איבער גע-
געבען, גאטירליך האט דער פאליצמייסטער נישט
לאנג געווארטעט אונ האט באלד בעפרייט אלע גע-
פאנגענע, ר' יעקעו האט אבער אליין געוואלט זיין
דער שליח דעם רב דיא בשורה צוא פריינגען דאס
ער איז פרייא, ער איז אראפ אין געפענגענעם
דארטען האט ער אויך רחלה געפונען, ער האט
דעם רב געזאגט דאס ער איז פרייא, רחלה האטשע
זיא איז געוועזען ארעכט אידישע טאכטער האט זיא

דאך זיך גיט געקענט איין האלטען אונז איז גע-
 פאלען איהר אלטען געליבטען אויפן האלז אונז האט
 געוויינט, דעם רב איז איצט א ליכט אויף געגאנגען
 אין דיא אויגען, ער האט זיך איצטער דר וואוסט
 אז אהרן האט אויף אים דינע צרות געבראכט און
 יעקעו וואס איז געווארען פון איהם פאר שטויסען
 אונז פערטאגט האט איהם פון אונגליק געראמטע-
 וועט, עס איז זעלבסט צו פערשטעהען אז דער
 רב האט מיט שמחה זיינע מאכטער רחל געגעבען
 ר' יעקעו פאר א ווייב, אונז ווייל ער איז צו
 אלט געוועזען האט ער איהם אויך איבער געגעבען
 דיא רבנות שטעלע, דיא ערשטע פראקטיק פון
 זיינע רבנות איז געוועזען דאס ער האט מסדר
 קדושין געוועזען אויף דער חתונה פון שימעלע
 מיט ביילה ר' יהודה סופרס מאכטער.

אהרן וויא ער האט געזעהען דאס זיינע
 מסירות איז צו גישט געווארען האט ער מורא
 געהאט אז דער פראצעס קען זיך אויף איהם
 איבער דרעהען ווייל ער האט פאלשע בלבלולים
 געמאכט אויף דיא אידען, איז ער אנגלאפען פון
 דארט אונז איז פערשוואונדען געווארען, ר' יעקעו
 האט לאנג געפיהרט זיינע רבנות מיט גליק אונז זיי

נאמען איז גרויס געוועזען אין דער גאנצער וועלט,
 אויך עימעלע מיט ביילה האבען גאנץ גליקליך
 געלעבט אונ ר' ירודה סופר האט שוין מעהר נישט
 געברויכט נישט ארום צוא טרייבען אין דיא וועלט
 אונ נע ונד צוא ויין, דען ער האט געהאט שוין
 פרנסה אין דיוער שטאט אונ האט אויך נחת
 געהאט פון וויינע מאכטער, וויינער וואהלטהעטער איז
 געבליבען צום אנדענקען אין וויינערע הערצער אויף
 דור דורות אונ ויין נאמען איז אויף קינדעס קינדער
 געווארען געלויבט אונ פערטהעליכט.

ע נ ד ע

